Poznamky dědinskeho kantora

Kantoruv rok

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

k@ntor.bloguje.cz

25. 03. 2007
Tuž startujem

Temu ani věřit nebudětě, co se všecko muže stať ve vzdělavacim ustavě....už brzy

26. 03. 2007
Tak, ...

... jeden raz ses vychrapal a už je to tudy...!

26. 03. 2007
Uvodni formality

Tuž jak bych to napisal, aby to bylo pravdive a nikoho sem přitom něurazil...

Naša dědinska škola neni ani mala, ani velka, taka středni bych pravil. Ale kur je tu vpysk. Eště, že neni škola větši, bo by to byla hotova chovatelska stanica. Tež děcka tu jakesi chodi, ale ty su fajne, akorat někere smrdi.

Mame tu tež taku jednu EkoKuru — děckam vtluka do hlavy, jak spravně třidit a kladě jim zaludne otazky: "Jak to, že nětřidiš, chachare?" No sranda. Hlavně, že jezdi ve dvulitru, topi něsešlapanyma flaškama, žere genetycky zmutovane zrni a nosi silonky.

27. 03. 2007
Jak hňup

Posledni dobu si připadam jak hňup. Bo zatimco ostatni statni zaměstnanci smykaju baliky kancelařskeho papira z roboty domu a zasobuju celu familiju, ja nosim vlastni papiry, v akci kupene, do roboty. Bo jak vyčerpam přiděl jedneho balika na pololeti, další nědostanu, ani kdybych se v řiť uhryz, ani kdybych synkovi starosty same jedničky od vrchu až dolu navalil. Tuž řeknitě, esli je toto normalni.

27. 03. 2007
Školni něvolnosť

Dněska se mi zgrcal sedmak v matyce. Naraz stanul, valil k umyvadlu, ale něstihnul to, tak grcal u dveři. Jak to viděli ostatni, tež malem grcali a děvuchy zaviraly sešity, ať si něpobliju narys trojuhelnika. Naštěsti, jak sem přeskočil ty grcance, a otevřil dveři, jela kolem nahodu uklizečka s kyblama a haderkama. Tu něnatahovalo, bo je zvykla, jak ji chlop doma grca ožraly.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

28. 03. 2007
Děň učitelu

Tak su tu zas narozeniny praotca Kantora — Děň učitelu. Kury vystrojene, vazy s vodu v kabinetach nachystane. Děcka chodi s kvitkama — ty, kere zapomněly, trhaju po cestě do školy macešky ze hřbitova. Hned na začatku prvni hodiny hlašeni o tym, jak si žaci naši roboty važi a za co všecko nam děkuju. Tři dni se to boroky nazpaměť učily, jak jim to jedna kura napisala, aby to nesplitly. Dněska sem teho moc nenaučil, bo děcka vymyšlaly, jak každeho obměkčiť, aby nepisaly pisemky, nebyly zkušane a aby jim kantor tež cosi ze svojiho pestreho života povykladal. Tož co bych za čokoladu nězrobil, však vyzkušam přiště, ni?

Před velku přestavku dalši hlašeni — pry abysme se všeci dostavili do sborovny. Tak tam valim zpoceny, bo předloni o tym dňu přišel starosta, pogratuloval, zhodnotil a každemu dal aspoň po obalce s tisicovku, aby nam doma děcka hladem nescypaly. Loni už to bylo slabši — jakysi sprchovy gel, sprej podpažovy a figurka trpaslika. Tak sem byl zvědavy, co budě letos. Sotva sem vliz do futer, už mi kdosi tlači do ruky dva kolače — že pry to mame od našeho vedeni, kere je celu noc s lasku a s největši vlezdořiťku peklo, aby nas potěšilo v naš slavnostni děň.

Komensky, kdyby žil, asi by k tym kolačum od žalosti aji Orbis Pictus zežral.

29. 03. 2007
Personalni a intelektove rezervy

Tak pry se chystaju vyvaliť 20 000 kantoru. Musim přiznať — iste rezervy su. Aji u nas. Tak dvě, tři kury su tu navic a škola by se bez nich obešla a eště by ušetřila za krmeni. Tuž řeknite sami — předevčirem ich paru obhlidalo novu kopirku a dohadovaly se, čemu ta kopirka něchce s nima komunikovať. Jedna lamentovala, že došel ingust, druha vyřvavala , že je bezteho přehřata a třeti krutila hlavu, že ně, že su spiš vybite baterky.

Chvilu sem jich posluchal a vyčkaval, esli nězačnu kopirku otvirať a trpasliky, keři to tam tisknu, hledať. A pak jim pravim: "Děvuchy (kury jim řikam enem tu), dyť to bylo na te poradě! Každy ma přece svuj kod (PIN sem radši nepravil, bo by eště myslely, že je to cosi sprosteho), kery tam musi na začatku zadať a potem teprv može kopirovať. Bo vedeni potřebuje vědět, kolik kery spotřebuje papira, aby mu podle teho mohly vyplatni listek ostřihať." No a všecky se začaly do hlavy valit, že na to zapomněly jak na chlopa a že je jim už to jasne, kromě jedne. Ta se furt ve fryzuře zlakovanu pazuru přehrabavala a nakoněc se mě zpytala, esli pry je ten kod pro všecky stejny.... Jak řikam, iste rezervy tu su.

30. 03. 2007
Školni dyskoteka

Dněska se mě přišla jedna kura spytať, esli nazvuči s malym dvuwatovym kazeťakem od Vietnamcu velku tělocvičnu. Že pry chce pořadať jakusi dětsku dyskoteku či co. Tak sem ji ze srandy pravil, že ja, ale že musi po směru hrani fukať ventylatorem, aby to šlo lepši slyšeť. No a jak sem šel z roboty, nahlidnu do tělocvičny a co nevidim. Dvě děcka tancuju, cosi potichu škvrči a u kazeťaku stoji kura se zbytkem děcek a z plnych plic na ty dva fukaju…

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

2. 04. 2007
Cosi o tych dvuch

Tuž je zas ponděli. To su kury vyspočivane a po dluhym vikendovym odlučeni tak kvokaju, až mi hlava třešči. Ja o vikendu tež spočivam, ani něpišu, aby sem sily nasbiral na dalši tyděň s nimi.

Už sem myslim paru razy zminil vedeni našeho ustavu — jak inač — dvě kury. Však tu eště o nich pořadně počitatě, uviditě. Akurat něvim, jak je tudy nazyvať. Prvni sem myslel, že jim budu řikať Hlupa a Hlupějši, ale to by něodpovidalo realitě, bo su obě dvě hlupějši jedna jak druha. Jejich mena ani přezdivky němožu použiť, bo kdyby zjistily, co tudy pišu, zas bych byl pronasledovany a perzekuovany, ta jak dycky jak si otevřu hubu. Tuž jim budu od nyni řikat enem vedeni nebo Hlavni kura a Nahradni kura.

No a ta Nahradni kura se nědavno poručila kupiť do kancelaře notebuk. Ale za kratku dobu se vymyšlala, že dysplej na nim je pro jeji očiska moc maly, že jejima hrubyma prstiskama se ji to pry chujsky ovlada a klavesy, že němaju spravny sklon. Tak se představtě, že si k temu notebuku přikupila eště plochy monytor, myš a klavesnicu. No a včil, jak ma nejdražši notebuk ve školstvi, je spokojena jak pneumatyka v kontejneru, ani z kancla skoro něvyliza.

Inač, přiznam se vum, něvim, jak dluho to tudy eště vydržim. Bo posledni chlop, kery tu byl přede mnu, pry už ke koňcu sve kariery s tyma kurama aji menstruoval, něž skončil v ustavu pro slabomyslne. Ja bych něrad dopadnul ta jak on.

3. 04. 2007
Chachar s cygaretu

Dněska sem jedneho chachara vyliskal, jak kuřil za školnim kompostem. Vim, že bych něměl liskať, bo to ohrožuje psychicky aji fyzicky vyvoj jedinca, ale to něšlo ho něvyliskať. Pry, že robi dobru věc — kradě cygarety tatovi, notoryckemu huličovi, aby tata delši žil a on nebyl tak brzo syrotek. Inač, od iste doby liskam zasadně mezy čtyřma očama, bo jak u teho bylo vic chacharu pokupě, musel sem stejně dycky nakoněc vyliskať všecky, bo se jeden druheho zastavali a nic něpřiznali.

5. 04. 2007
Perspektyvni robota

Koněčně zas prazdniny. To je eště tak jedine, co mě tu u děcek drži. Už sem uvažoval, že bych aji traktorystu robil. Platově bych stratny nebyl a kury bych němusel cely děň posluchať. Stejně pry se chystaju kantorum platy na tři roky zmraziť. Ja by sem namisto teho navrhoval zmraziť mozky někerych kur u nas, na furt. Esli by ovšem bylo co mraziť. A potem bych ty zmražene kuličky předal k věděckemu vyzkumu psychickych poruch.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

10. 04. 2007
Školni vykrmna

Dněska vum povykladam cosi o naši školni vykrmně, bo je též sučasti ustavu a zajimave věci se tam děju.

Hlavni figura ve vykrmně je naša GastroKura, zvana též vlezdořiťka, kera je kapitola sama pro sebe. Každe rano chodi Hlavni kuře hlasiť, kery z kantoru nědržel dozor pořadně, nebo stal dluho na jednym mistě a dalši cypoviny. Dycky se ty dvě vitaju jak by se pul roka něviděly, skakaju po sebe jak kohut s kuru a objimaju se, malem že jedna druhu něrozpuči. Jak něma GastroKura co robiť, což je většina dňa, chodi po ustavě a poslucha, esli su ve všech třidach kantoři a pozoruje, esli kerysi nějidě do hodiny pozdějši. Jak cosi takeho zjisti, hněď zas leti k Hlavni kuře, povitaju se a už kvoka, co vypatrala.

Děcka posledni dobu na vykrmnu enem nadavaju, bo třikrat do tydňa byva to same, akorat se to pokažde inač menuje. Raz „Ptači tajemstvi", podruhe „Prsička z Madrydu" a potřeti „Drubeži pozdrav". Přitom je to furt jedno a to same — kuři platek polity čimsy hnědym s hřibama. Jak se zadaři, byva aspoň pokažde ina přiloha — vařene brambory, bramborova kaša nebo mišane brambory. A to němluvim o polivkach, kere su take univerzalni — v ponděli uvaře zaklad a do koňca tydňa přidavaju postupně nakrajene zbytky z předchozich dňu. Tak kery by chtěl věděť, co bylo ve vykrmně cely tyděň, stači jak přijdě v patek, pomiša v polivce a vidi.

Jediny, kery se něstěžuje, dokoňca se to chvali, su duchodci. Bo ti už něvidi, co vlasně jeďa, jazyk maju odřeny od protezy a vypaleny od slivovice. Jak jich ve vykrmně vidim, tak je mi stydno za všeckych ludi. Strašně hlasitě při jezeni mlaskaju a řvu na sebe, bo se už něslyši. Ti, co si jezeni do jidlonosiča beru, chovaju se jak nejtěžši socialni připady z Ukrajiny. Tym něstači, že kuchařky jim davaju dvakrat vice jidla, něž ostatnim. Oni si piti k jidlu čepuju přimo do velikych sklinek od okurek, někeři jich maju aji vic. Jedneho sem raz viděl ve vykrmně s kyblem. Ale bo to bylo v zimě, ztřiskal se nakoněc venku na schodach, jak ho kybl s kokteilem převažil. A dobře mu tak.

11. 04. 2007
Kura na hajzlu

Dněska sem se malem zesral. Chodim po dozoře a naraz citim škvrčeni v břuchu. Šlo to furt niž a niž, tak letim, dozor nědozor, k jedinemu chlopskemu zachodu u nas. Pak, že něsu v školstvi skoro žodni chlopi, jak jim ani pořadneho hajzla na školach nězbuduju. No, ale zpatky k mojimu srani. Tuž letim k temu zachodu, gatě už napul svliknute, potahnu za kliku... a zamknute. Začalo mě oblivat, bo už sem svěrače s vidinu ulevy pomaly povoloval a včil toto. Tak bušim na dveře jak divy, děcka na chodbě se možu smichy potrhať, když v tym kdosi začně pomaly odmykať. Ze zachodu vylizla jedna z kur, cela vysmata a strašně se podivovala, kery to tak buši. Že pry bylo na tym jejich obsazene, tak šla vedle. Myslel sem prvni, že ji jednu struhnu, ale srani bylo silnějši. Tak jim něstači, že maju hajzly na každem patře a ja borok enem jeden, na mile vzdaleny od mojiho kanclu. Kdyby to bylo poprve, ale už se mi to paru razy stalo aji před tym. Pak se možu diviť, že mi po kymsi na prkynku zustavaju chlupiska a občas cosi červeneho.

Naštěsti sem se něposral, ale už chystam odvetu. Jedneho dňa rano se dam tu pracu, že pozamykam všecky jejich zachody, kluče schovam a ať kury uchcavaju třeba z oken něbo do květinaču.

12. 04. 2007
Kratka vzpominka

Potkal sem dněska v jedenact hodin dopoledňa Hlavni kuru, jak prcha zadnim vychodem z ustavu. Sotva mě zpozorovala, škublo v ni a enem se povzdechla, že musi odskočiť na poštu. Tuž malem sem to něvydržel a začnul se smať, bo měla v rukach čtyry igelitky a tři jidlonosiče. Ta už se něvrati, ani kdyby Kuchtova přijela. Při te přileżitosti sem se spomenul, jak Hlavni kura dopadla před měsicem, 8. března.

Už od sameho rana ty dvě popijaly v ředitelně se starostu, kery přivalil s obrovskyma kyticama jak pro Kubišovu a slavili Mezinarodni děň bab. Jedna kura navic měla ten děň nahodu narozeniny. Tak hlupa tež eště hněď rano přinisla vedeni na zkoštovani trochu archivniho vina od stryca z Moravy, no a ty dvě ji celu flašku vychlampaly jak sodovku. Takže jich něbylo po cely děň viděť, nikomu něotviraly ani nězvedaly telefony a sekretařka jich zapirala, že pry maju duležite jednani. Až k večeru se kotelnik všimnul, že se co chvilu v ruznych pavilonach rožinaju a zhasinaju světla. Tak šel vyzbrojeny hasakem patraťť, kery tam co robi. Po chvili narazil v prvnim patře na potacejici se osobu. Sam se něstačil diviť. Byla to Hlavni kura, kera tam jak bludny Holanďan chodila od jedneho vypinača k druhemu a strašně se rozčilovala a vyřvavala, jak je možne, že ji nikdo něotvira. Asi se myslela, že stoji před svojim barakem a zvoni u dveři. Divim se kotelnikovi, že ju šel vyvesť ven. Měl ju tam něchať a v noci by pro ňu přijeli policajti, jak by spustila alarm. Pak by teprve měla duležite jednani.

13. 04. 2007
Cosi při patku...

Při patku třinacteho mě kury tak nasraly, že to musim nejdřiv vydychať a napišu o tym kdysi indy. Navic se potym eště tři z nich pohadaly u okynka ve vykrmně o zbytkovy obid za deset korun tak, že po sebe řvaly, jak ty hysterky ve Vyvolenych a ešusama se valily po hlavach.

16. 04. 2007
Mezinarodni děleni kur podle kantora do třech kategoryji

Vypracoval sem o přestavce při pohledu na obsazeni našeho kancla taku taksonomiju kur v ustavě, tak vam ju tu, jako světovu premieru, představim:

1) Kury honosne - take kury pracuju v ustavě enem pro radosť, pro někoněčnu lasku k děckam, narodu a celemu lidstvu. Su to většinu roby podnikatělu a dobře postavenych prominentu a kantořinu si přivydělavaju akurat na každodenni navštěvy v salonach krasy. Do roboty jezďa v luksusnich vozach středni vyšši třidy, oblikaju se do kožuchu a koženych uborku a v hodině maju diky svym vystřihum a kratkym sukňam pokoj. Křidu do pazuru ani

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

něvezmu, bo by si zlamaly draho vymodelovane nehtiska. Poněvadž jejich chlopi něsu skoro doma a děcka už maju odrostnute, zustavaju dluhe chvile v ustavě a vymyšlaju rozlične projekty, take ty aktivitky, sutěže a dalši cypoviny. Ostatni (napřiklad ja) pak vypadaju ve srovnani s nima jak největši voli a flakači, když řeknu, že za take penize nic navic robiť něbudu. Někere z nich eště využivaju školniho prostředi k vykonavani takych činnosti, jak napřiklad Avon kura něbo obchodnica se spodnim pradlem. Raz za čas se kury honosne slezu u Nahradni kury v kanclu a zkušaju podprsenky a smradi se v podpaži testovacima parfemama.

2) Kury střednich vrstev — takych kur je u nas nejmiň, su v podstatě pruměrne a ničim vyznamnym něvynikaju. Zrobi se svoje, pohadaju se o raminko ve skřini, pobeča nad svojima chlopama, pokvokaju a odjedu domu Feliciju

3) Kury bidne — většinu su to kury už na pokraji životnosti, vyhořele jak jaderne palivo v meziskladě. Do ustavu dojižďaju zpravidla na bicyklu, aby mohly na řiditkach v taškach ze školy smykať co jak nejvic věci — zbytkove obědy, hajzel papir, vložky z kufřiku pro rodinnu vychovu a zeleninu ze školniho zahonku. Na hodinu se převlikaju schovane ve skřini, aby jich kdosi nahodu v kalhotkach něspatřil, aji když na kostře v učebně biologie je teho vic k viděni jak na nich. Děcka z nich maju akurat srandu, ale ony už to ani něvnimaju a snaži se dožiť duchodu.

Na zavěr musim řict, že vedeni našeho ustavu se pohybuje střidavě ve dvuch kategoryjach — řečami v prvni a chovanim v třeti.

19. 04. 2007
Je to se mnu nahnute

Koněčně sem se trochu spamatoval z teho patka třinacteho. Eště včil, jak na to spomenu, myslim na kuři polivku.

Hněď rano si mě totiž volala Nahradni kura a chtěla, aby sem nabizel děckam po třidach jakesi vyukove brožury, vybral od nich penize a potym ji to doněs. Tuž to bylo cosi pro mě. Pravil sem ji, že to nězrobim, ani kdyby kuram mozky narostly. Či sem jaky diler? Ja budu litať jak vul, ona si budě v kanclu štrykovať a pak eště dostaně za každych děseť objednanych brožur premiu zdarma, ni? Ani nahodu. Tuž byla nasrana jak komunisti po volbach a bezteho se hněď stěžovala Hlavni kuře, bo v poledně už sem byl volany do ředitelny. V moji třidě pry nastal veliky vychovny problem — tři žaci němaju už tyděň přezuvky a uklizečka tam tym padem musi uklizať. Byl sem dotazany, jak hodlam nastalu situacu řešiť. Tuž sem odvětil, že nejlepši by bylo vyměniť uklizečku. Vedle u Nahradni kury naraz přestalo hrať radio a nastalo ticho, dluhe jak čekani na vyplatu. Myslim, že moje dni ve vzdělavacim ustavu se krati.

To su cele ty dvě. Komputery na škole se hruti, hajzly ucpane, okna vypadavaju, do kopirky musi člověk jebnuť, aby chvilu fungovala a ony maju největši starosť o přezuvky.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

23. 04. 2007
Jak sme slavili Děň Země

Už od rana byla EkoKura značně nervozni a furt kděsi poletovala a lamentovala, bo tak jak každoročně, naděšel jeji veliky ekologicky děň. Děcka přichazaly do školy přestrojene v krabicach za solarni panely, křoky, ropaky, bijojogurt a tak podobně. V prvni hodině měla EkoKura hlašeni o tym, jak zvířatka boroky scypaju, bo němaju co žrať a ludě je morduju. Hlavně, že ji v kabinetě biologie během posledniho pul roka pošla od hladu už pata myš a kožuchu ma asi sedum druhu, každy z ine bestyje. Dale v hlašeni recitoval jakysi maly synek svoju ekologicku baseň, z kere se pamatuju enem začatek: „Všecky flašky od chlastu, natěpeme do plastu...". Beztak to složila EkoKura.

Cela vyuka byla naburana, bo každa třida musela vyrobiť ze starych novin recyklovany papir a ten pak roznašať po zachodach, aby se ušetřilo. No nevim, ja myslim, že buděme mit všeci akorat dodřene prdele.

Největši zažitek dňa byl ovšem při tym, jak děcka dostaly za ukol z plastovych flašek, kere Ekokura po nocach v přestrojeni za bezdomovca vyhrabavala z kontejneru, postaviť hada, kerym by obmotaly ustav. Přijela aji televiza, aby to natočila, ale jak naschval ve finale tři flašky chyběly. Tuž kury nasmolene valily do kabinetu dopijať zbytky vina od posledni oslavy, aby mohly zbyle flašky doněsť. Ale než se cele popite vratily, televiza odjela, bo v susedni dědině spadnul rogalista na kamion. EkoKuru malem trefil šlak, bo už se chystala na rozhovor a všeckym znamym rozkvokala, že budě hvězdu zpravodajstvi.

Eště, že je to enem jeden raz v roce.

25. 04. 2007
Zeleninova pomsta

Tak GastroKura musela objeviť muj blog, bo to jinak neni možne. Od minuleho tydňa se ve vykrmně platek ani raz něobjevil a střidaju se enem dary moře a zelenina. Kupřikladu dněska bylo cosi zapekaneho s kobzolama a řeknu vam, že tolik druhu zeleneho sem pohromadě něviděl ani u stryka v obchodě se semenama a ani bych to všecko nědokazal pojmenovať. Či sem jakysi ten vyhubly pobledly vegetaryjan, co nad živočišnym jidlem omdliva? Něbo sme snaď mořske potvory, abysme žrali chaluhy? Zlate ptači tajemstvi!

Přiště si musim davať dobry pozor na hubu, bo ke GastroKuře se doněse všecko a mstit se dovedě jak Zorro. Akurat misto meča ma vidličky a vařechu.

27. 04. 2007
Těchnicka zdatnosť našich kur

Kdybystě kery nahodu kdysi navštivili naš ustav, což vum ale ve vašim vlastnim zajmu nědoporučuju, bezteho bystě se podivovali, proč su tu všudě rozvěšane podrobne navody k použivani všeckych přistroju a zařizeni. Je to z teho duvodu, aby se každy tydeň němusely kupovať přistroje nove a byla zajištěna bezpečnosť všeckych děcek, a kur především. Bo raz ke koňcu školniho roka kury rozlamaly kopirku, jak do ni nasrane třiskaly a až pozdějši

zjistily, že něfungovala, bo došel papir. Podruhe zas zničily varnu konvicu, bo v ni sušily hřiby. Pozdviženi tež bylo, jak shoral komputer kvuli temu, že jedna kura v nim chtěla vypalovať cedečko zapalovačem.

Všecky kury se tehdy myslely, že jak absolvuju jakysik kurz komputerove gramotnosti, budě situaca uspokojivějši, ale posuďtě sami. Po tym, co kury přešly uspěšně školenim „Z" a složily zkušku z teho, že umi podle manuala zapnuť a vypnuť komputer, přihlasilo se jich paru mladších a zvědavych eště na školeni „P", bo myslely, že to budě cosi ze života, a že si aji přivydělaju. Pak ale zjistily, že idě o školeni pro pokročilych uživatělu. Tuž se radovaly, že podle nazvu se tam aspoň budě piť a přihlasilo se aji vedeni. No a jak se dověděly, že je to zas enem robota s komputerama, chtěly se hromadně odhlasiť, ale to už bylo něskoro. Braly mě mory, bo zas přešly všecky, aji ty, kere emailovani dodněs považuju za natirani plota. Vypatral sem, že vedeni nakazalo jednemu znamemu, aby jim všeckym zrobil, za bonbonieru a pul litra sponzorske gořolky, zavěrečnu pracu. Ale aji po tolika školenich si většina kur stejně furt mysli, že uživatelsky učet je jeiich listek z Intersparu, spravce sitě že robi kděsi na velrybařske lodi a Internet, že je jakysi dobry chlast.

Srandovni je tež to, že všecky kury zapinaju televizu a video zasadně strkanim a vytahovanim přivodniho kabelu, bo jak je na čimsi vice než jedno tlačitko, su nějiste jak ja v Superbu.

Na zavěr — ode dněška visi navod k použiti aji u prupisky ve sborovně, bo včera EkoKuře vystřelila pružinka, jak měnila naplň. Včil chodi do ustavu s pasku přes oko a děcka ji daly přezdivku „Orel v zachranne stanici".

30. 04. 2007
Jak kury držely dietu

Včera sem viděl v supermarketu jednu taku tu anorektyčku (tyčku odpornu jak norek), co se člověk boji kolem ni přejisť, aby o ňu nězavadil a ona se nězrozsypala jak moja vyplata.

Tak sem se při tym pohledu spomenul na to, jak se paru kur u nas v ustavě dalo společne novoročni předsevzeti — zhodiť jakesi to kilo. Něchapu dosť dobře, či je rozdil, esli kura važi 110 nebo 100 kilo, ale pravim si, však je to jejich věc. Ja bysem se ničeho takeho nězučastnil, bo na jejich přikladu vidim, že je to taka hlupota, jak se mysleť, že cosi děcka naučim.

Tuž řeknitě. Jedna kura žrala cely měsic enem karotku, až byla cela oranžova jak nizozemsky fotbalista a susedi po ni chtěli, ať jim vyveze plnu popelnicu. Druha do sebe cpala same jabka a po tydňu se zgrcala a zkolabovala jak Gejtsovi ty jeho okynka. Nejhuř ale dopadla Gastrokura, kera se domnivala, že nejvic zchudně, jak nebudě žrať nic. Prvni děň se chvastala, že ma o pul kila meně. Druhy děň se začala vyhybať vykrmně, aby nemusela byť při tym, jak se osatni laduju. Třeti děň bez žradla se už enem opirala o rotoped v kancelaři a čtvrty děň ju našli, jak odfukuje přežrana a zesrana v školnim skladě potravin.

No, něma to prostě cenu. Lepši by pro kury bylo, kdyby se tež trochu pohybaly. Hodinu prosedi vyvalene za katedru, přestavku u svačinky v kanclu a pak se něchaju odvezť přimo od vchodu chlopem do domu.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

7. 05. 2007
Zahranični navštěva

Nevim, jak to ty dvě urobily, ale minuly tyděň k nam zavitala zahranični delegaca z jedne amerycke fabryky. Pry, aby poobhlidali naš ustav a připadně pustili jakysi ten dolar na jeho zvelebeni. Samozřejmě se to tři dni před tym něobešlo bez hlašeni, v kerym byly děcka kibicovane, aby radši ani něvylizaly z tříd a něrobily ostudu. Myslim, že se to mělo zduraznit spiše kuram, bo ty robi haňbu, kaj vlezu — řečama i vzezřenim. Kerasi přemudřela kura tež vymyslela, že by bylo dobre poschovavat všecky novejši věci, aby se amerycke šrajtofle vic otevřely. Nevim, esli to byl nejlepši napad, bo EkoKura kajsi zašantročila svuj novy mikroskop, dodněs ho hleda a němože včil pozorovať hemživost u svojiho chlopa.

Rano paru vybranych děcek vitalo delegacu zpivanim narodnich pisni, až se sbihali ludě, bo mysleli, že přifachal prezydent. Ty dvě se před limuzinami klaňaly až k zemi, jak cvičenky s obručama při Spartakiadě. Jako uvitaci dar dostala škola jakusi tu digitalni kameru, ale ty dvě ju okamžitě schovaly a od te doby ju už nikdo něviděl. Cely děň pak chodily s tu delagacu po ustavě a ukazovaly, jak sme na tom bidně, s čimž suhlasim, bo do kanclu by mě byla haňba pozvať aji bezdomovca na polivku.

Eště sem zapomněl řeknuť, že tlumočnicu robila jedna uklizečka, bo aji baby z družstva umi anglicky lepši, jak vedeni. Stačilo mi, jak sem je viděl u oběda — všeci se vesele bavili a ty dvě akurat klopily oči a mišaly v polivce. GastroKura ten děň vytahla ze zasoby receptu svuj velky tajny trumf — „Platek svobody".

Vyvrcholenim byl ovšem zavěr navštěvy. Jacysi aktivisti v dědině se doslechli, že su na škole Ameryčani. Tak se jich asi patnact shromaždilo před ustavem a rozvinuli transparenty s heslama „Stop zakladnam", „Pryč s kovbojama z Iraku", „Tahnitě do řiti" a tak podobně. Kromě teho na delegacu hlasno piskali. Ty dvě malem vyletěly ze skury, bo nevěděly, esli dřiv rozhaňať demonstranty, či se omluvať. Než se ale spamatovaly, byli všeci Ameryčani v dupě. Řeknu vam, že taky rychly odjezd sem něviděl ani u Pendolina.

14. 05. 2007
Překvapeni

Maširuju si to dněska o volne hodině k zachodu, Autorevi k čitani pod pažu a věřtě, něvěřtě, zas zamknute. Řikam si, kurňa to neni možne, po poslednim hajzlovem incydentu. Tuž sem se cely dožrany schoval za slup a vyčkaval, kera kura vyleze, abych na ňu nejprv vybafnul a pak ju dořval, co mi zas obechcava chlopsku misu. Pět minut — nic, děseť minut — nic.

Už sem začinal uvažovať, že sednu na ten miniaturni hajzl k děckam, ale vtym se pomaly začaly otvirat dveře a to sem vum čuměl, až sem zapoměl vybafnuť. Z hajzla vyliz chlop. No, spiš taky kurochlop — suchy jak školni řizek, vlasiska dluhe jak vyplatni listek Hlavni kury a pod pažu měl srolovanu Praktycku kuru. Tuž se ho pytam, co tu robi a kdo vubec je. To vitě, uchylu a terorystu v školach su plne noviny. Hlaskem tenkym jak jakysi ten transvestyta mi odpověděl, že se menuje Evžen, a že je tudy novy kantor misto kury, co minuly měsic skončila na doživoti na tym festyvalu Medzi plotama.

Takže tu mum od dněska kolegu, ale vsadim všecky tři mozkove buňky Nahradni kury, že do tydňa se budě lakovať pazury a chodiť kuřim krokem...

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

22. 05. 2007
Kuři foto

Kury dněska chodily do roboty vyštrychnute jak nikdy, bo bylo naplanovane foceni učitelskeho sboru. Někere od rana nébraly do pazury ani křidu a chodily obezřetně, aby se nahodu něumazaly, či se jim o milimeter něpohnul zbytek vlasu. Sotva přijel fotograf, už se hrnuly a tlačily ven z dveři, bo každa chtěla sedět v prvni řadě. A kdyby chtěl keru fotograf kvuli barvy hader nahodu přesunut, radši by se letěla převlict do ineho uboru, než aby musela stat v druhe nebo třeti řadě. O misto vedle vedeni se dycky největši vlezdořiťky aji požduchaju a pak stejně musa isť dozadu, bo su doškrabane a ubečene.

Ja osobně se radši pakuju od tych dvuch co jak nejdal, bo už se paru razy stalo, že mi popite robily pěknu ostudu — kdysi tež povykladam. Pro jistotu sem sebu do posledni řady stahnul aji boroka Evžena, bo kury by ho při foceni eště osahavaly. Puvodně sem se chtěl schovat na hajzlu a fotografovani s kurama se vyhnut, ale ony by byly schopne tam čekat aji pul hodiny a vyvolavat mě rozhlasem. Už tak stačilo, že všecky děcka byly v oknach a snažily se piskat a hazat na nas svině zrcatkama, aby sme se fotili delši dobu a ony se němusely učit. Někere kury se posledni roky na foceni nasazuju slunečni bryle, jak kdesi na plaži, bo inač by byly vidět jejich z chlastu podlite očiska. Na fotkach pak vypadaju směšně jak duchodca na piskovištu.

Sem zvědavy, jake ty letošni fotografije budu, bo polovina kur stejně nakoněc čumi kdesi inde, druha polovina ma zavřene bulvy a tym v prvni řadě eště idu vidět z pod sukně květinkovane bombarďaky.

28. 05. 2007
Borok Evženek

S borokem Evženkem to idě z kopca. Posledni dobu furt sedi enem u kur a trenky vyměnil za bombarďaky. Už se mnu ani nězaidě na obid, prostě furt s kurama. Připada mi, že je vyhořely jak kura po padesatce. Věčně mlči a hlavu schovanu v dlaňach. Asi se uplně pomatnul, bo začina vymyšlat take cypoviny, kere by ani Nahradni kura něvymyslela. Například, že pry zavedě listinu pro vychazky s děckama a specialni turnikety, aby nébylo venku moc ludi a aby tam měla každa kura předpisove metry čtverečni. Brzy mu narostu brka a začně frkať. Borok...

31. 05. 2007
Ranni chvila poezije

Sotva sem vliz rano do ustavu, napadla mě, při pohledu na Ty dvě, lyricka baseň:

Jedna kura, druha kura,
řiťu mysli, mozkem čura.
Hovno robi, peněz mraky,
to su jeji hlavni znaky.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

6. 06. 2007
Vděčnost Hlavni kury

Tak sem se dočkal. Nadešel čas předprazdninovych premiji. Hlavni kura mi dněska osobně telefonovala a važnym hlasem pravila, abych se pry k ni dostavil. Tež bylo na čase, čekal sem na to, jak kury na zbytkovy obid. Už sem aji uvažoval, že by na mě snad zapomněla. To bych se ji přišti rok na všecko vysral, zrobil se svoje a ve dvanact už přešlapoval s igelitkama na zastavce, jak většina kur.

Hlavni kura se tvařila velice duležitě a oznamila mi, že za celoročni robotu navic, mi uděluje mimořadnu odměnu — osum stovek. Pry abych si s rodinu kdesi povyrazil a abych to za žadnu cenu nikomu něpravil, že je to každeho osobni věc a tajne jak Kubiceho zprava. Tuž to bylo cosi pro mě, v rozčileni sem prvni myslel, že pujdu a tych osum stovek dam ustavu jako sponzorsky dar. Bo za taku odměnu by se mi roba doma akorat tak vysmala, esli by mě aji něvyliskala. Ale čeho bych tym docilil? Ja bych byl o osum stovek chudši a Ty dvě by to stejně ve svoji omezenosti něpochopily. Za osum stovek možu s familiju leda tak dojisť pěšky k mistnimu bistru a dat se hamburger se sodovku. Možna by eště cosik zbylo na žvykačku. Posledni dobu mi připada, že vydlabana skura od meluna, kera co chvilu po Tych dvuch zustava v košu, ma vic inteligence, jak ony.

Přiště holt budu muset vic podlizat. Bo kury, kere podlizaju, nosi vedeni co chvilku po zakusku, každy tyděň je častuju a na poradach jim tleskaju, jezďa narozdil ode mě v Oktavijach a rekreuju se nejbliž v Egyptě. O tym vum napišu zas přiště.

Jak mně to tudy sere...!

11. 06. 2007
Kuři povalovani

Tuž, jak sem slibil, napišu cosik o tym, jak se kury rekreuju. Někere vyvolene kury v našem vzdělavacim ustavě totiž maju zvlaštni zalibu — cestovať po světě a odpočivať kromě prazdnin aji v pruběhu školniho roka. Zatimco ostatni za ně supluju a přichazaju o zbytek sil a nervu, ony valaju křidla u moře nebo machaju pazury v termalnich patokach.

Například nedavno nam vedeni oznamilo, že bohužel chca nechca musi odjechať na naročne tydenni školeni, a že nevi, jestli to vubec zvladnu, od rana do večera posluchat přednašejici. Kdyby aspoň něbyly tak hlupe a něpochlubily se největši školni drbně — GastroKuře, že jedu na Slovaky do lazni. Tež to bylo na nich po navratu poznat — cely dalši tyděň byly zavřete v kanclach a byly zrale leda tak na odvykaci detoxikačni pobyt. Něbo Egypt, ten je tež velice oblibeny, zvlaště po Vanocach, aby kura nabrala spravny odstin skury a kdosi si ju nahodu něsplit třeba s kachnu.

Ja se spominam, že sem raz potřeboval jeden děň na vyřizeni jakysich potvrzeni a musel sem se vzať něplacene volno, bo byl strašny problem, z čeho ty dvě suplovane hodiny za mě Nahradni kura sobě a Hlavni kuře zaplati. Ale u někerych to problem není, ať ma dovolenu vyčerpanu či ne.

Jak sem naznačil minule, kdo něpodliza, hovno ma. Dej kuře krmeni a ona ti zakvoka....

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

13. 06. 2007
Uloha pro kury

Poslal sem včera emajlem Nahradni kuře taku malu logicku ulohu. Že pry, kdo ma IQ nad 70, což je hranica debility, měl by ju vyřešit do desiti minut. Před poledněm mi Nahradni kura vola, že ji cosik ode mě přišlo, ale ať robi co robi, němože to otevřit. Tak sem ji poradil, kere tlačitko myši musi zmačknut a čekal sem, za jak dluho se ozve. Marně. Ve tři, jak sem šel z roboty, sem ju ale viděl oknem, jak sedi v kanclu u komputera, vedle ni eště Hlavni kura a GastroKura a všecky tři čumi do monitora.

Hned dněska rano si mě Nahradni kura volala a pravila mi, že ať ji přiště nic něposilam, že ma včil zavirovany komputer a k temu logickemu ukolu se ani nědostala.

No, ja myslim že jedine, co je zavirovane, su mozky Tych dvuch, ptači chřipka je svinstvo...

19. 06. 2007
Vyjimečny stav

Dněska u nas nastala mimořadna situace srovnatelna s terorystyckym utokem, aspoň to tak vyplynulo z hlašeni Hlavni kury:

"Děcka pozorte, u vchodu do ustavu se objevil cizi sršeň velikosti kury. Než budě proveden jeho odchyt mistnim hasičskym sborem a jeho převoz na bezpečne uložiště, nikdo nesmi dovnitř ani ven. Prosim všecky kolegy, aby žaky ihned poučili o nebezpečnosti setkani s cizim hmyzem a postupu při pobodani a pohryzeni."

25. 06. 2007
Spominky z dětstvi

Myslim, že něprozradim žadne statni tajemstvi, jak vum řeknu, že jako děcko sem tež chodil do školy. Mezi všeckymi drastyckymi a traumatyzujicimi spominkami se mi furt vraca nejvice jedna jedina — jak sem pozbyl svoju hrdosť.

Sotva sem totiž uspěšně postupil z prvniho na druhy stupeň, moja nova třidni kura zjistila, že sem jediny z jeji třidy, kery neni v pionyru. Ona, zvykla plnit plany na dvěstě procent, začala hučet, ukazovat na mě prstiskem a tak politicky pusobit, až sem jako desetilety synek podlehnul. Dodněs se pamatuju, jak stojim před plnym salem ludi, šatek uvazany do jedničky a jak slibuju, s pazuru na čele, věrnost socyjalistycke vlasti a oddanost komunystycke partaji. Eště včil mi běha kuři pařat po plecach, jak se to představim. Ja — synek z kulacke familije, zaprodal sem svoju česť v tak utlem věku. Tež sem se s tim nesměl nikde chlubit. Bo děda, stary sedlak, kdyby se to dověděl, hnal by mě vidlama sviňskym krokem přes zahumenku.

Škoda, že v te době něbyly videokamery jak dněska, bo take kury, kere kdysi pro partaj dychaly, a z plnych plic zpivaly v tělocvičně Internacionalu, uči v našem ustavu dodněs. Kdysi bonzovaly děcka, kere nešly na Prvniho maja v pruvodu a včil uči o te demokracyji.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

29. 06. 2007
Kyblovy děň

Koněčně je to tudy — děň, na kery kury aji děcka čekaju cely rok, jak naše uřady na Krejčiřa. Ja se přiznam — tež se němožu dočkať. Bo kdyby prazdnin nębylo, už robim kdesi zavoznika, nebo faram do ďury. Už od sameho rana idě všude po republice viděť kury, jak se cpu do tramvaji, vlaku, taxiku a rikši s kyblama. Někere je možna maju na grcance z oslav koňca školniho roka, ale věčina na kytice od žaku, keři su radi, že na chvilu konči kuři otravovani. V našem ustavě je to podobne. S tym rozdilem, že rano přifachal s kyblem na kole aji borok Evženek, kereho kury tak doplantaly, že zapomněl děckam řict, že kvitka nėžere, ať nosi flašky a bonboniery. Letos eště posmyči domu begonky, ale přiště budě chytřejši.

Celkem fajny děň, kdybych němusel přihližat temu, jak se kury spolu luči, ocucavaju se a beči, že nevi, co budu bez milovaneho ustavu a vyukovych projektu tolik dni robit. Ja sem se snažil zmiznut co nejdřiv, ale jak na cypa sem potkal u zadniho vychodu Ty dvě, jak zas smyči plno igelitek, flašek a krabic do svojich limuzin. Div, že jim to všecko nėpopadalo, jak mě viděly, bo Ty dvě už odsmykaly v igelitkach polovinu vybaveni ustavu.

Tuž sem jim ze zdvořilosti, abych nębyl na černe listině a měl zas jakusi tu stovku navic, potřasl pazuru a povinšoval dluhe chvile oddechu. I když, mezi nama, ony spočivaju v podstatě cely rok a o prazdninach nabiraju sily na dalšich deset měsicu spočivani.

2. 07. 2007
Vstřic dňum bez kur

Tuž se s vami na dva měsice lučim. Budu uživat volnych dni, svobodny jak americky lid, daleko od všeckych kur, daleko od ustavu, daleko od Tych dvuch. Přichaza to jedine, co kantorovi možu ostatni eště zavidět. Měsic sice budu museť na brigadu do fabryky nakladať trubky, abych moh familiju vyvezť na třidenni pobyt v horskem srubu, ale měsic povalovani furt zbyva.

Koňcem srpna, v kuřim připravnym tydňu, se zas ozvu, esli se to ovšem nėrozmyslim a nėzustanu ve fabryce na furt.

Vaš Kantor Dědinsky

15. 08. 2007
Mimořadny prazdninovy vstup Kantora dědinskeho

Tuž přerušuju prazdninovu pauzu v pisani, bo sem se doslechnul, že pry se chysta další řada jakesi te reality šou „Vysmoleni", či jak se to nazyva.

To zas budě v našem vzdělavacim ustavě pozdviženi, bo kury nębudu o ničem inym kvokať. K temu budu všecky mět napuchle očiska, jak budu do noci čekať, kolikrat se sutěžici pošlu do řiti a esli už kdo po komsi v lužku skače. Při tym by stačilo, kdyby se kury navzajem sledovaly webkameru doma a maju to same.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Musim se tež pochvastať, že včera jak sem sral, cosi mě osvitilo a složil sem baseň. Naštěsti sem se ju hned poznačil na hajzel papir, tak vum ju tu možu ukazat:

Vysmoleni

Zavřeli raz do chalupy dvanact divnych lidi
budu se včil vystavovat, ať jich každy vidi

Haviř, šofer, uklizečka aji prostitutka
o nemalu sumu peněz v sutěži se utka

Furt tam enem vyspavaju, či po sobě lozi
jedna sprchuje se v plavkach, druha čvachta kozy

Po večerach chlastaju tam jak když děcko koji
bo jedenact milionu za to asi stoji

Ke koňcu už ve vile su chlapci přitepleni
hlupi — baby vyřadili, nikdo iny neni

Ja bych jim přal chacharum vyžit enem s rentu
tuž to radši pozoruju cypy v parlamentu

27. 08. 2007
Zas do roboty

Robota ve fabryce neni špatna, ale eště jeden rok to ve školstvi jaksi vydržim.

Prazdniny uletěly jak vložka s křidelkama a začal připravny tyděň. To bylo ve sborovně vitani, to bylo stiskani a kvokani. Vypadalo to jak když vyfaraju haviři na tiskovu konferencu. Bo kuram něstačily ty hyce, co byly u nas. Ony musely za eště vetšim hycem do Chorvatska, Italie a kdovi kdě všudě. Tuž maju spalenu skuru aji chlupiska. Jedna aktivni dokoňca dosmyčila globus, aby se ostatnim pochvastala kdě byla, ale potym se divila, že tam tu albansku dědinu něnašla.

To zas budě tyděň. Kury, vychovane socialistickyma heslama, se budu trumfovať, kera ma lepši zrobenu nastěnku. Ustavem se budě rozlihať jejich funěni, jak budu snašet do třid všecko možne. Z ředitelny se tež asi budě ozyvat funěni a kromě teho eště cinkani sklinek, jak dycky. Sem zvědavy, jak dluho budě letos trvať, něž kury přivyknu pracovnimu režimu. Bo eště v řijnu se stava, že někera idě na zastavku v papučach a v autobuse k temu zjisti, že vlastně rano přijechala autem.

Ja se zbytečně nębudu honit. Však nastěnky se zrobi děcka, do Vanoc to jaksi sleti a pak už zas budu vyhližet prazdniny...

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

5. 09. 2007
Zmizeni Karlika

Kdyby šel dněšek vymazať pařatem z kalindoře, asi by to někere kury včetně Tych dvuch s radosťu urobily, bo na to, co se dněska přihodilo, budu spominať eště v meziskladě vyhořelych kantoru.

Kuru Marunu, co ma prvni třidu, totiž dněska cosi osvitilo (asi tym jak se rano jebla do futer) a napadlo ju, že prosmyči nove prvňačky ustavem. Ať věďa, kdě se možu vychcať, najesť, poskakať a tak. Tuž se cele dopoledne ustavem tahnul zastup trpasliku. Dycky kajsi vlizli, Maruna pohrozila prstiskem, aby se jeden druheho nepušťali a pokračovali dale. Ja sem je tež osobně potkal na chodbě a vypadalo to jak protestni živy řetaz.

Jenomže jak se vratili do třidy a posidali do tych svojich miniaturnich stolečku, zjistili, že chybi Karlik — nejmenši z malych prvňačku, synek starostuv. Nikdo z třidy nevěděl, kdě zmiznul, kdě se z řetaza odpojil. Během par minut už hlasila Nahradni kura v rozhlase, že se kdesi v ustavě pohybuje osamoceny prvňak a kdo ho najdě, ať ho okamžitě přismyči zpatky do třidy. Kury, aktivni, zapojily do hledani aji starši děcka, ale vysledek byl žalostny. Karlika nikdo něnašel a eště se navic ztratilo 5 devaťaku. Pozdějši se přišlo na to, že využili zmatku a kuřili u kotelny. Od zmizeni Karlika uplynula hodina a kury staly před strašnym ukolem — zavolať starostovi a zavolať fizlum. Maruna na zhruceni, bečela v ředitelně a už se viděla v lochu, jak si odpykava doživotni trest a splaca desetimilionove odškodne. Ty dvě se zas klepaly, že starosta vyhlasi novy konkurz na ředitela, pomalu vyklizaly stoly a napočinaly Ferneta na žalost. Paru kur se školnicu se mezitym eště snažilo prolizť kdejaky temny kut v ustavu, v kerym by se moh maly Karlik ukryvat.

Z doslechu pak vim, že Hlavni kura pry už zdvihala patu pulku a sluchatko, když vtym kdosi zaklepal na ředitelnu. V dveřach stal jakysi osmak, držel pod krkem boroka Karlika, jak Bolek v Dědictvi babinu a pravil, že idě nahlasit vlupani do svoji skřiňky s oblečenim. Že pry přišel do školy až včil, bo byl u doktora. Otevřel skřiňku, keru včera nězamknul a v ni se krčil tu ten maly žgol a robil se, že spi. Maruna, Ty dvě, aji všecky kury kolem se pry odfukly jak vrtula od Antonova a teho osmaka z radosti malem upučily, jak ho stiskaly. Z Karlika dostaly enem to, že se u skřiněk pustil Osvalda a zkušal, esi je kera odevřena. Potym už žadneho z třidy něviděl, tak do jedne vliz a spočival, než se pro něho kdosi vrati.

Myslim, že Maruna už z třidy s děckama jenom tak něvyleze a s ustavem je budě seznamovať enem na planku. Leda že by prvňačky pospojovala doopravdickym řetazem...

11. 09. 2007
Jak sme robili to ŠVP

Něbyva zvykem, aby si uklizečka vyraběla kybl a čišnik fukal sklinky, ale tak jaksi bych chrakterizoval to, co postihlo naše školstvi a tym padem aji naš ustav. Kerysi přemudřely tam navrchu nejspiš v osobnim životě prožil cosi hruzostrašneho. Bo jinak si nědovedu vysvětlit, jak vubec kohosi mohla napadnuť taka myšlenka, aby si kantoři sami po večerach stlukali vzdělavaci program, takzvany ŠVP (Škoda Vyhozenych Peněz). Zajimave je, že ty uřednicke mista tym padem nězrušili, když vlastně včil němaju co na pracu.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Jeden hňup cosi dřistně a jake to ma celospolečenske nasledky. Kury chrapaly v lužku s vystupama misto s chlopama a naraz čitaly mudre knihy misto kuřich romanu z červene skřině. Všudě nastěnky s taxonomiju a doma zavedeny tydenni plan. Kura Maruna například přišla na cestě do roboty o tři body a deset tisic, bo při řizeni čitala ŠVP, sjela z cesty a pobulala mistnimu sochařovi plastiky lesnich zvířatek. Hlavni koordinatorka dokoňca přestala aji menstruovat a cela zešedivěla. Tři koordinatorky před ňu radši do měsica otěhotněly, než aby s tu reformu měly co společneho. A co my chlopi kantoři? Misto ejakulace evaluace a z kompetence impotence. A když už člověk, dojebany z teho všeckeho, raz za čas sednul večer k televizi, co něviděl — dokument o vyznamu a duležitosti reformy školstvi.

To už ani němluvim, kolik hodin a dni zadarmo kantoři proseděli nad vymyšlanim a pisanim tych hlupot, o kerych většina kur něma ani šajnu, co vlastně znamenaju. Jaku pak mame mit uroveň a važnost? Dokud se všeckym buděme suhlasit jak stado a robiť bez zamyšleni, co nam kery nakaže a eště zadarmo, pak si nic lepšiho nězaslužime. To bylo plno školeni po sobotach a odpoledňach a na prd — kury stejně vetšinu čitaly Prakticku kuru, přikyvovaly a rypaly se v nozdrach, bo temu vubec nerozuměly. Za prachy, co naš ustav za ty školeni dal, by si to moh klidně nechať zrobit od jakesi firmy a svazať do zlatych desek. Bylo to same slovičkařeni a hodinove rozvažovani nad tym, esli se tam napiše, že žak cosi zvlada nebo umi. Jak by hlupemu děcku nębylo jedno, esli do d'ury spadně nebo zhuči. To vite, že kuram s omezenu slovni zasobu se až kuřilo z fryzur. A když už se kerysi (jako například ja) ozval, začaly rozčileně kvokat Ty dvě, kere do ŠVP ani hačkem nad pismenkem něpřispěly.

No prostě na koňcu minuleho školniho roka byla tym padem v našem ustavě atmosfera jak na izraelsko-palestinske hranici. Kury po sebe navzajem řvaly a někere su eště včil tak rozhadane, že spolu nępromluvi ani na hajzlu. Ty dvě byly věčně zavřete v kanclach, a když už vylezly, tak leda aby kohosi zdupaly, že na dozoře malo chodi. To nejhorši mame sice za sebu, ale nasledky posmyčime do koňca života.

Furt akurat plno kecu o tym, jak se naraz všecko změni a začně se učiť inač, něž dovčil. Řikam vum, ať si je na papiru co chce, ja budu učiť furt stejně. Ať mi nikdo něvyklada, že se děcko nauči počitať polehavanim na kobercu a že jak mi bude tykať, poleze mu to lepši do hlavy. V Ameryce ať se to klidně zkušaju. Však na to dojedu. Esli jim do života stači umět spočitať hamburgery, podepsať se, zmačknuť Enter, definovať demokraciju a ukazať prstiskem svoju velmoc na mapě, prosim.

Tak už se po tym všeckym ani němožu spomenuť, kery to byl ten Komensky...

14. 09. 2007
Made in GastroKura

GastroKura je ve svym pokročilym věku snad těhotna, bo take kombinace, jake se včil ve školni vykrmně vaři, by něvymyslela ani Rettigova. Ryža s fazolama, smaženy řizek s knedlikem, vajco se zelim, krupica s okurkem, svičkova s kobzolem — to myslim mluvi za všecko. Někere děcka se už radši stavuju po škole v bistru na hamburger — bo z jidla ve vykrmně by přehnalo aji Somalca. Duchodkyně už pod fusiskama mudruju, že za Protektoratu jim šmakovalo jaksi vic. Jidelniček na tento tyděň zmiznul z nastěnky už v ponděli. Asi ho kerysi sežral nebo ho poslal do tych „Černych ovci" a vyhraje včil tisicikorunu, za keru se pořadně nadlabne.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

No, snaď se Gastrokura brzo uvali hlavu do mixera a spamatuje se, bo inač se vykrmně začnu vyhybať aji školni myši a budě museť propustiť všecky KastrolKury a nakoněc aji sama sebe, což by byla pro naš ustav a moje poznamky věčna škoda, no ni?

17. 09. 2007
Hlavy převelike

Rano sem potřeboval jeden podpis Hlavni kury, tak tam letim, bušim a nikdo samozřejmě něotvira. Tuž bušim na Nahradni kuru a tež nic. Pravil sem si, že se zas zapiraju a davaju si svoju pravidelnu ranni chvilu s ohnivu vodu.

Ale ni. Přišly obě do roboty až kolem desate, kupodivu střizlive. Ostatni kury, misto aby je zdupaly, co choďa tak pozdě, je eště obskakovaly a chvalily jim jejich nove fryzury. Jedna vetši hlavu jak druha. Asi tym chcu kompenzovať velikosť svojich mozku. Ja sedim v ustavě každe rano od šeste a Ty dvě si mezitym lapi u kadeřnika. Tak bych tež rad kdysi žil. Misto teho kolikrat němam ani čas ukapnuť na hajzlu.

Evženek, jak ty jejich hlavy viděl, skočil za slup a tam se chlamal jak strhany. Bo jedna pry mu s tu novu fryzuru připominala obrovsku zhnilu kapustu a ta druha zase měla kolem ušisek vyfrezovane cosi jak skokanske mustky v Harrachově. Aspoň budu včil Ty dvě tež co užitečne. Jedna přispěje do komposta a druha može pořadať „Turne dvuch mustku" pro blechy.

Tuž tak to u nas chodi, komedyja , keru by jeden něvymyslel.

21. 09. 2007
Vylomeny zub

Tuž s tym vylomenym zubem to bylo tak. GastroKura s akčnim tymem svojich Kastrolkur se chtěla po stižnosťach stravniku v ponděli vyšvihnut jakusi tu česku specialitu. Tak připravily švestkove knedliky a pro komfort aji děň předem vylupaly ze slivek pecky. Kromě dvuch. Na jedne se vylamala zub naša slavna EnglishKura, o kere kdysi napišu roman.

Osobně sem ju ve vykrmně slyšel, jak nadava česky aji anglicky a proklina všecky členy kralovske familije. Včil aspoň němusi do hodin kvuli přizvuku nosiť žvykačky, bo přes ďuru mezi zubama šišla přirozeně. Potym eště od bolesti vyžrala všecky brufeny ze školni lekarničky a hysterčila, že do zubaře něidě, bo se ho boji jak Hlavni kura konkurzu.

No a na tu druhu pecku narazila, zabrana do kvokani o ženskych problemach, kura Olina, co uči prvni be. Tuž ta ječela jak postava z filmu od Hičkoka a třiskala do stolu jak komunista při projevu. Že se na to vysere a kery cyp dava do slivek pecky. Nakoněc skončila na nemocenske, bo než ji na středisku vyfrezuju novy zub, němože pry s važnosti předstupit před žaky. Přitym švidra jak chameleon, kulha jak Pejrak, a že něma zub by děcka ani nězaregistrovaly.

Pro mě ale jeji nemocenska měla take dusledky, že se z teho budu spamatovavať eště dluho. Však napišu, vydržtě.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

25. 09. 2007
Tak a sme zas syrotcy

Naša minystryňa, přesladka, byvala, kantorska, Kuchtova, budě mět včil tež furu času na to chozeni po hvozdach a sbirani hřibu. Radši se spakovala sama, bo zitra by ju stejně vyprovodil z uřadu ten general partyje Modrych ptaku. Koněčně budě trochu užitečna narodnimu hospodařstvi. Pročital sem se jeji kuropis a ta vum už dovčil vystřidala vic robot, než ma kantor trenek v skřini.

To sem zvědavy, kery tam na ministerstvu včil budě lapět. S kerym kašparkem zas ty chytre mozky vyrukuju. Moh by to byť po dluhych rokach kurovlady jakysi rozumny chlop, kery zrobi pořadky mezi všeckyma kurama školskyma, něefektivni vypakuje a doidě k zavěru, že ŠVP je opravdu Škoda Vyhozenych Peněz.

27. 09. 2007
Jak sem suploval u trpasliku

Kura Olina už ma naštěsti novy zub usazeny v hubě a tak mě v nejbližšich dňach němože potkať to, co sem vum nědavno naznačil. Už sem teho zažil v ustavě hodně, ale suplovani v prvni třidě se budu pamatovať nafurt. Jak sem se dozvěděl, že budu zastupovať jednu hodinu v prvni be, zaradoval sem se a řikal sem si, koněčně lehko zarobene prachy. Dam maluchum přečitať jakusi tu pohadku, napišu na tabulu par přikladku na spočitani a ja si mezitym možu listovať ve Světě motoru.

Ale ja, to sem se zas přepočital. Sotva sem vliz do třidy, už mě ti trpaslici začali chytať za ruky, skakali po mně a řvali jeden přes druheho, bo v životě v školce ani v tu tym ustavě něviděli chlopa. Vyzvidali, esli pry něsem enem převlečena kura Olina. Horko těžko sem jich zahnal zpatki do tych jejich laviček a židliček, kere něbyly o moc větši jak v chalupě od Barbi a Kena. Furt sem se tež němoh zvyknuť čumět se tak nizko dolu, bo na hřiby moc často něchodim (enem před vyplatu když neni co jineho do huby).

Položil sem Svět motoru na katedru a pravim, tuž děcka, cosi přečitame, ni? Ale po par minutach sem to vzdal. Někeři sice čitali lepši jak devaťaci, ale někeři něbyli schopni rozeznať A od B a eště se zadrhavali jak starosta ve futrach. Tak řikam, vite co? Buděme počitať, to umi každy prvňak. Jenomže to zas někeři byli schopni napočitať do tisica a někeři si něspočitali ani svoje dvě pazury, natož aby rozlišili, kera z nich je leva a kera prava.

Zamyslel sem se a přikazal sem jim, aby si vytahnuli pastelki, že buděme malovať slunko a zahradku. Tu začně vzadu vřiskať jakysi synek a slziska se rozstřikuju po cele třidě, že on pastelki něma, bo mu je kdosi musel z pytlika vytahnuť a odciziť. Tuž mu pravim, že to něvadi ať kresli tužku. Ale on začal vřiskať eště vic a vytahoval mobil, desetkrat dražši než mam ja, že musi volat mamě ať mu tužku přiveze, bo jak ju večer struhal, něchal ju doma na lince. Musel sem mu nakoněc pujčit moju prupisku, bo inač by bečel eště dněska. Kresleni ty prťuchy celkem bavilo, tak se pravim, že se konečně se cosi přečitum. Ale co, sotva otevřu prvni stranku, už vali dopředku taky kudrnaty synek a beči, že ho cosi žere v hlavě. Rozhrnu mu vlasiska a tolik vši sem něviděl ani ve valečnem filmu ze zajateckeho tabora. Tuž sem ho posadil na samotku za skřiňku a napisal mu do žakovske:„Vaš synek je zavšiveny — potřeboval by ostřihať a vykupať, mojimu kniračovi to raz pomohlo." Sotva sednu, začne bečet taka mala děvuška vpředku, že Cecil na ňu chlustnul. A fakt, taky chrchel se ji tahnul

po rameňu. To už sem se nervnul, chytnul Cecila za ušiska a vtym on vum začal pyskovať, že je ma čtrnact dni po plastyce, bo ho před tym malem odnašal věter po cestě do školy, jak mu odstavaly, a že staly osumnact tisic. Tak to sem ho radši pustil, bo z moji vyplaty bych na jeho nove ušiska něnašetřil ani do olympiady v Praze. Cecil nakoněc utřel pochlustanu kamradku pijakem a bylo to vyřešene.

Hodina se pomaly chylila ku koňcu a dalši maluch se hlasi, že se mu chce čurat. Tuž mu pravim: "Však si chlop a chvilu vydržiš, ni?" Cely jakysi skruceny přikyvnul. Měl sem pravdu, vydržel chvilu. Pak začal obhližat stolek pod dupu, slzy v očach a zpytal se, či može zaisť na hajzel aspoň pro hader a vytahoval z ligelitky nahradni trenky.

Zvoněni sem přivital jak Bilak spojence v osumašedesatem. Polovinu přestavki sem pak zabil utiranim pomočene podlahy a druhu polovinu vymahanim moji prupisky. Eště, že už sem potym šel, bo trpaslici se začinali převlikať do cvičebnich uboru a hadali, či su kere jarmilky.

4. 10. 2007
Vzdělavaci exkurza

Ředitelske volno se v našim ustavě vyhlašuje asi tak často jak amnestyja a tak sem temu ani věřiť němoh, když Ty dvě minuly tyděň svolaly poradu a tam oznamily, že děň před svatym Vencu se nębudě učiť, a že cely sbor pedagogicky vyrazi na vzdělavaci akcu. Pravil sem si, že to snad neni možne, bo za poslednich dvanact roku bylo ředitelske volno enem dvakrat. Raz, když se šanoval plyn a něhajcovalo se, aby se Hlavni kura mohla kupiť do kancla plazmovu televizu. A po druhe, jak PokusKura zamořila ustav sirovodikem bo machrovala se zkumavku před děckama.

Ty dvě přisně utajovaly, kdě se pofachči. Drbna GastroKura ale stihla během dvuch hodin všeckym v ustavě vyslepičiť, že se jede do jakesik likerky. Tym Ty dvě tak nasmolila, že ju za trest z exkurze exemplarně vylučily. Zminěnu likerku radši nębudu menovať, bo bych ji robil reklamu a eště by mě potym kerysi chachar definitivně vyhmatnul.

Nębudu zapirat, že sem se do likerky vyloženě těšil. Aspoň nębudu museť učiť, cosi popiju a nasbirum naměty na pisani. Sranda začala už rano, bo jak šofer zjistil, že poveze kury pedagogicke, a eště do likerky, odmitnul, že pry ma rodinu, a že vali zpatky do garaži. Nakoněc ho ale Hlavni kura uplatila flašku Myslivca, keru měla na horši časy schovanu v kabelce. Všeckym pak vykladala, že je na to zvykla z dovolene z bulharsko-rumunskych hranic. V buse sem se sednul radši sam, bo mam par takych nepřijemnych osahavacich historek s kurama, kere bych tu nerad rozvaděl. Navic Evženek zustal doma marod s plotynkama a zaděrem, tak sem nechtěl riskovať, že mě zas budě kerasi obtěžovať.

Že se kury ožeru, sem podle cila vyjezdu věděl, ale že to budě už v autobuse.... Bylo mi haňba, jak se jich paru potacelo v uličce a hledalo svoje fleky. A to nemluvim o tym, že sme co chvilu měli kuřacke a čuracke zastavky.

Když sme koněčně vystupili před likerku, někere, jak ucitily pach lihu, otočily se a valily grcať za slup. Dovnitř ale musely všecky, bo Ty dvě prohlasily, že kdo nęumi chlastať, musi se přemoct, a že kuři parta se nętrha i kdyby zavedli prohibicu a ožralce střilali.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

V likerce sem se robil, že k vypravě něpatřim, bo kury se divily uplně všeckemu a pruvodca z nich byl hotovy už po par minutach. Furt je musel odhaňat od spiral a přistroju a vypravěl odstrašujici připad — jak se jedna kura pedagogicka na exkurzi nachlampala přimo z trubky, spalilo ji to hlasivky a ustav ji včil musi po zbytek žiti platit odškodne, bo to byl vlastně pracovni uraz. V podnikove putyce se pak kury totalně dorobily a zpečetily svuj osud. Tych paru, kere byly aspoň trochu při smyslach, se hadaly, čemu je tam ten chlast levnější jak v Kauflandu, ale dražši, jak od suseda překupnika.

Na zpatečni cestě už se v autobuse ozyvalo enem chrněni znavenych kur a občasne ugrcnuti do sačka či mimo saček. Šofer prohlasil, že je vul, a že mu to za tu flašku něbylo třeba. Myslim, že se fest odfuknul, jak spolu se mnu všecky kury vykulal z busa před ustav.

Tam už na někere čekali chlopi v limuzinach. Asi svoje roby dobře znaju, bo měli potahy přikryte slidama na malovani. Ty, na kere se chlopi vysrali, nejdřiv volaly rikšu, ale jak taxik pět minut nejel, šmatlaly po škarpě a mavaly na kamiony. Šoferi, v doměni, že su to lehke kury, ochotně zastavovali. Eště, že byly tři dny volna, bo dostať se zpatky do republiky zpoza hranic chvilu trva. Nejhuř ale dopadla EkoKura, kera cely děň všeckych poučovala, jak se přirozeně něožrať a pak ju museli v panelaku susedi vynašať do sedmeho patra, bo vytah se zablokoval, sotva do něho dychla. Dovčil v kanclu ubekuje, že jeji pověst je v řiti, a že ji kdosi z najemniku na zvonek přilepil cedulku „AlkoKura."

Dohru to všecko mělo měť po vikendu na poradě. Hlavni kura něchala kupiť trubičky a balonek, že se bude fukať, bo po dědině pry idě něpodložena fama, že se kantoři v pracovni době zchlastali do němoty. Trubička ale zezelanala jak měsic stary chlib, sotva se ji dotkla, tak zas poradu ukončila s tym, že dechova zkuška se odklada na něurčito....a take to u nas je.

6. 10. 2007
Otevřeny dopis Kantora dědinskeho premierovi

Novy minyster furt neni, tuž sem se dožral a napisal premierovi otevřeny emajl:

Važeny paně premieře,

už delši dobu pozoruju, jak stě Vy aji ti Zeleninovi (či jak se nazyvaju) v koňcach s losovanim teho noveho minystra všeckich kantoruv.

Bo je mi Vas strašně luto, pravim vum, že bych to aji robil. Zatym sice enem na pul uvazku, než se kury v našem ustavu za mě naidu nahradu, ale potym sem Vum plně k dispozici. Cosi bystě tym aji ušanovali, bo šofera by mi robil muj stryk, kery je častečny duchodca s jakusik tu rentu a meškať bych moh tych paru dni v tydňu u bratranca Aloiska v garsonce. Dopředku se zřikam všeckich osobnich připlatku, odměn a darku. Od narozeni sem proliz všecky stupně vzdělavacich ustavu od školki až po vysoku, tak jakesik ty zkušenosti mum, no ni?

Tuž pouvažujtě, prodřistejtě to v koalici a uviditě. Akurat delši jak do Vanoc čekať němožu, bo musim věděť, esli budu kupovať darki z kantorske či minysterske vyplaty.

S uctu Kantor dědinsky.
P.S.: Myslim to upřimně...

9. 10. 2007
Ustav v ohroženi

Asi brzy přihlasim vedeni našeho ustavu do sutěže „Si chytřejši jak kura", bo jejich inteligenca něma v kantorskim světě obdoby.

Tuž představtě se, že se mě včera Ty dvě zavolaly k sobě do kancla a esli pry tam cosi něcitim. Už sem chtěl praviť, že kromě vylite gořolky a starosty v skřini nic, ale Hlavni kura mi skočila do řeči a pravila, že Vercajkchlop je zrovna kdesi na obchuzce (bezteho šel zas zkontrolovať svoju robu do družstva, esli se mu něšmajchluje se zootechnikem), tak že se chcu poradiť. Od rana pry jim připada, že čuchaju plyn a maju strach o ustav a chachary v nim, ale především o svoje persony. Potym mě zavlikly k oknu a pravily, že se jim zda, že plyn idě z radyjatoru, a že loni, jak se ěště topilo kalem, to něrobilo. Usudil sem, že robit jim přednašku o tym, že v radiatoru neni plyn, ale voda, je hlupota, bo by mě zase označily za jakehosi přemudřeleho provokatera. Tak sem jim dal enem radu, ať zavolaju plynaře, že to zkontroluje a promjeři, a že ja nic zvlaštniho něčuju. Akurat se zagyzdily, a že možu isť.

No, nevim, esli su fakt tak hlupe, nebo to byla enem zaminka, jak zvelebiť kancly. Dněska rano už tam totiž četa robotniku měnila radyjatory za nove a po ustavě koluje něpodložena fama, že ty stare pry tvarem něpasovaly k jejich novym skřiňam.

11. 10. 2007
Kura bulvaris

Už vim, čemu se bulvar nazyva bulvar. Bo jak taky platek kury v našim ustavě čitaju, vali bulvy, až jim malem vypadavaju do třidni knihy.

Tak to bylo aji minuly tyděň, jak se provalila ta afera s kuru, kera šmajchlovala se čtrnactiletym chacharem. Kury o ničim inym někvokaly, krutily hlavama a enem povzdechovaly. Bezteho se představovaly, jake by to bylo krasne, kdyby je tež kdosi chtěl a popustily uzdu fantaziji, jak se dověděly, že ke kontaktu mezi nima pry došlo enem pyskama. Ty dvě se tak třepu o svoje fleky, že ze strachu, aby se cosi takeho něstalo aji u nas, stanovily minimalni odstup kantoru od žaku - meter dvacet. Kury na prvnim stupňu beča, že němožu ani prvňačka pohladiť za spravně napisane pismenko. Ja zase včil němožu liskať tych největších rozežrancuv. Nejhorši to ale něse HopsaKura, kera ma zakazane robiť zachranu při zestavě na žerdi, což byla jeji jedina přileżitosť, jak si na synky šahnuť.

A kdybystě viděli, jak kury proživaju přihody tych rozvedenych, pronasledovanych, zhrucenych, ožralych, zoperovanych a podobnych celebryt aji polobryt. Zrovna předvčirem mlatila jedna kura s bulvarem o bystu Komenskeho a rozčilovala se, že o ni nikdo něnapiše. A to je třikrat rozvedena, vyhořela, po plastyce vrcha aji spodka a v škarpě leži co chvila. Děcka v občance uči, jak je bulvar škodlivy a něobjektyvni a v kanclach ony přitym něčitaju nic ineho. Že pry ze studijnich duvodu...

15. 10. 2007
Kantor vebmajster

Beztak stě spozorovali, že raz za čas trochu měnim dyzajn moiho bloga. Asi bych to něbyl schopny robiť, kdyby se mi před měsicem něpřisrala do cesty taka nahoda. Kura komputerova byla od minuleho školniho roka přihlašena na jakesik drahe školeni pro ustavni vebmajstry. Enemže se oslabila imunitu věčnym posedavanim před monytorem, dostala pasovy opar a němohla do kurzu nastupiť. Kury se ji posmivaly, že robi nejchytřejši, furt jich poučuje, a že beztak tu chorobu dostala otevřenim jakesik zavirovane přilohy.

No a vedeni, vědome si istych omezeni svojiho sbora pedagogickeho, usudilo, že prachu, za to školeni už uvalenych, by byla věčna škoda a na školeni s duvěru vyslalo mě. Ani sem se moc něšprajcoval, bo sem se hněď pravil, že to može byť aji užitečne. Tak včil navštěvuju ty večerni komputerove kurzy. Kdyby enem kury tušily, k čemu vědomosti, za statni prachy ziskane, využivum.

Posluchejtě, kdyby muj blog kdysi cely naraz zmiznul do řiti, tak buď mě kury vyhmatly, něbo sem cosi dodupal v zdrojovym kodu a něumim to spraviť, jasne? Bo furt tež v tym kurzu pozor nědavam.

18. 10. 2007
Kury u kartařky

O pověrčivosti našich kur pedagogickych dal by se napisať cely odborny almanach. Na nic takeho ale včil nimum času, bo musim eště opraviť paru pisemek a potym idu chrapať. Nejhorši je, že je v tym podporuju aji Ty dvě. Jak napřiklad keresi kuře cestu do roboty zkřiži drahu černy kocur, maju pro to Ty dvě pochopeni a taka kura se može vzať dva dni samostudyja. Přitym ja sem raz přejechal černeho kocura na zahradě kosarku a kromě teho, že sem musel něchať nabrusiť nože, se mi nic strašneho něstalo.

Magija a take ty ruzne praktyky su na našem ustavě dosti rozšiřene. Raz sem nahodu přistihnul jednu kuru, jak strka do šuplika v kanclu vudu figurky Tych dvuch prošpikovane všim možnym (paratkama, pletacima ihlama, kružitkama, špendlikama z nastěnky a co ja vim, čim eště). Na Ty dvě to ale něma stejně žadny vliv, bo ve vedeni ustavu setrvavaju tylke roky a funkci se drži jak psisko feny. Navic posledni dobu ich od sedme do pulosme nikdo něsmi rušiť, bo čumja do snařu a dohaduju se, esli minystra ve snu viděti znamena dobre či špatne.

No a tak neni žodnym překvapenim, že kury pravidelně navštěvuju jednu mistni kartařku, kera tvrdi, že to robi legalně. Akurat něvim, čemu tam kury choďa až po setměni a něsmi se o ni moc zmiňovat. Hlavně, že se furt boroky stěžuju, jaku maju malu vyplatu, ale u ni su schopne uvalit aji tisicovku za tyděň. Ona jim dycky nakuka, že maju dojebane čakry a ať přidu zase přiště na kontrolu. Tak uvažuju, že by to mohlo vynašať vic, jak kantořina. Jedne kuře raz předpověděla, že se do roka rozvedě, tak se ta kura hněď pro istotu našla mileňca, aby pry něšla proti osudu. Druhe zase pravila, že se nabura v autě, tak kura začala do roboty dojižďať po draze. Nědavno se objevila v dennim tisku jako učastnik velke sražky vlaku.

Největši radosť ale kury maju, jak do ustavu nastupi kdosi novy a ony ho možu objižďat virgulama a točiť mu prstynkem na špagatku nad pazuru. Evženkovi věštily tři děvuchy a

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

sedum synku. Tak mu borokovi zaručovaly spolehlivosť svojich předpovědi, že Evženek se šel večer ožrať třema piviskama, bo na vic mu vyplata něstači. PokusKura se sama ve volnym čase zabyva tež astrologiju a věštěnim z pary nad čajovu konvicu. Možna, že na tym cosi aji budě, bo eště za totality pry co chvilu HistorKuru štenkrovala: "Však dluho už o Stalinovi učiť nebuděš". No každopadně, kdyby kury ten čas, co davaju tym chujovinam, věnovaly napřiklad navlikani koralku, byly by davno milionařky.

20. 10. 2007
Nad listami čtenařu

Za totality vysilali v nedělu večer v televiziji taky program „Nad listami divaku". Stoprocentně si ty dotazy vymyšlali a boroky divaky šulili, bo sem tam osobně asi dvanactkrat pisal, esli by mohli opakovať Sandokana a ani raz mi něodpověděli. Vysrali se na mě aji na tygra z Mompračema. Ja se budu snažiť na vas něvysraťa paru razy do roka na vaše emajly, otazky, připominky a nadavky jaksi reagovať. Moc vam za nich děkuju, ale předem se omluvam, že na všecky osobně odpověděť němožu, bo sem se před tydněm našel eště jednu robotu. Odpoledně, večer a o vikendach robim skladnika v jednym suprmarketu, bo kvuli teho refomniho balička plneho vanočnich překvapeni, bych od noveho roka musel aji s familiju meškať v kanclu a jesť enem dva razy za děň.

Tuž ale k věci. Asi tak osum ludi mi pisalo, že musim byť z jejich ustavu. Z teho sem vydedukoval, že take hlupe kury a vedeni, jak mame v našim ustavě, se vyskytuje aji indě. Smutne. Tež se pytatě, čemu už sem davno nězběhnul, nězhlupnul, vlastnoručně něoškubal kury, něprasknul vedeni na Inspektorat bezpečnosti roboty a podobně. Tuž co bystě po večerach a o přestavkach čitali? Bo každy děň, co tam sem, mi přiněse nove něuvěřitelne zažitky a naměty. Možna si teho raz všimně kdosi navrchu (esli pro nědostatek schopnych kandydatu naše minysterstvo radši nězruši) a začně se školstvim a kurama v nim koněčně cosi robiť.

Tak, to by pro dněšek stačilo. Idu eště robiť připravy na přišti tyděň, bo Ty dvě vyhlasily hospitačni měsic. Jak taka hospitaca u nas vypada tež raz napišu.

Přeživejtě co jak nejlepši, Kantor dědinsky.

24. 10. 2007
Mucha v talířu

Seděli sme dněska s Evženkem ve vykrmně u stola a probirali nejnovějši model Škodovky. Spočitali sme, že kdybysme na něho chtěli z naši vyplaty ušetřiť, už by se davno něvyraběl, bo by to, při ušetřene pětistovce měsičně, trvalo asi 58 roku.

Naraz sme oba dva spozorovali, že se k okynku se stravenku šine Hlavni kura. Čuměl sem jak hlupy, bo ta už se ve vykrmně něfutrovala ze tři roky a něchava si to na podnosu nositť až do kancla. Tuž sme se začali ladovať ostopero, ať se možeme vytratiť, než k nam sedně. Ale po chvili sme pochopili, že to nestihněme, bo byly buchty a už něbylo čim zapijať. Aspoň sme si na červenu prupisku slubili, že žadny z nas tam teho druheho s Hlavni kuru něněcha samotneho. Sotva se Hlavni kura uvelebila, už začala lamentovať, kolik ma roboty a jak je

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

nědoceněna. Enem sem se v duchu pomyslel, že kdyby nesuplovala desetkrat v tydňu, měla by čas aji na řizeni školy. Evženek, aby řeč nestala, začal vykladať o jakemsi sedmakovi, kery je slaby v počtach, v tělocviku aji socialně. Kopnul sem ho pod stolem, až se mocno zahryznul do buchty, bo sme s Evženkem už od zaři jasně domluveni, že děcka, kury a školstvi vubec při obědě probirať nebuděme. Evženek pochopil, bo hněď začal popisovať, jak večer hovno robil a čuměl na serial z gynekologickeho prostředi.

Už sem mu chtěl řict, na co to po večerach čumi, když vtym odkaďsi přiletěla mucha středni velikosti a začala nas otravovať. Dycky zabzučela, sedla, nakladla paru vajiček na kraj taliřa a přeletěla k druhemu. Tuž odhaňali sme ju s Evženkem tak dluho, až spadla Hlavni kuře do polivky, zdechla a ponořila se pod kusek karotky. Eště, že si teho Hlavni kura nevšimla, bo zrovna vytahovala šnuptychel. Jak dohlenila, vzala lžicu, nabrala tu karotku a strčila do huby. Vytřeštili sme s Evženkem očiska a pozorovali, co budě. Bo ona vum je strašně hakliva — raz si nechala zavolať hlavni KastrolKuru a dořvala ju, jakto, že ma na jednym kobzolu kusek šlupky. Pak ji borokovi GastroKura musela odebrať jeji stokorunovu Vanočni odměnu. Ale zpatky k muše. Hlavni kura se akurat trochu zakuckala, pošparala jazykem mezi zubama a nakoněc polkla. To sme se oba odfuknuli, až se nas spytala, co nam je. Enem sme se s Evženkem na sebe podivali, řekli sme, že odfukujeme, bo už nemožeme a šli sme zbytek radši vratiť...

25. 10. 2007
Poučeni

Tak tu mume zase prazdniny, sice kratke, ale hlavně, že su. Hlavni kura puvodně planovala, že ty dva dni buděme museť v ustavě leštit globusy a gruntovať v kanclach, aby ludě v dědině nepravili, že ti kantoři furt stukaju, jak maju malo prachu a přitym su co chvilu doma. Ale včera kolem poledňa za ňu do ustavu přifachala jaksi jeji znama ze zvlaštni školy, tak byly aji s Nahradni kuru zalezle v kanclu a ozyvalo se zas enem cinkani sklinek. No a jak koněčně v pulčtvrte vylizly, byly už všecky kury rozutečene a o organizaci tych dvuch dni už němely komu praviť.

S každymi prazdninami, ať trvaju děň nebo dva měsice, suvisi aji takzvane poučeni žaku o bezpečnosti, kere se musi sahodluze zapisovať do třidni knihy. Nevim, esli je to nutne, ale Ty dvě pravja, že ja, a že take poučeni je pry duležitější, jak cele vysvědčeni, a že kdo je poučeny, ten umira klidnější. Ja si o tym myslim svoje a posledni dobu mi připada, že pro same poučovani nimum ani času na normalni učeni. Bo od loňska bylo zavedene aji poučovani při ruznych mimořadnych udalosťach v okoli. A jak keresi děcko nahodu při tym vyznamnym poučeni chybi, musi se poučiť dodatečně a cele to potym musim isť eště zapisať do zvlaštniho sešita u ŠanonKury. Kdyby měli taky bezpečnostni system kdysi sověti, Černobyl by v životě němoh vybuchnuť.

Pro zajimavosť uvadim paru přikladu takych zapisu poučeni z loňskeho a letošniho školniho roka:
(formu zapisu vymyslela po tydennich konzultacach s pravnikama naša slavna Nahradni kura)

„Ja, Kantor dědinsky, třidni učitel třidy XY, ustavu zakladniho v dědině XY, poučil sem osobně žaky uvedene třidy o bezpečnosti" při:

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

- exkurzi, vychazce, vyletě a vyjižďce
- čvachtani, saňkovani a stavjani iglu
- kopani na zahonku
- spadnuti do ďury
- setkani s vyhladovělym psiskem , kocurem a hyjenu
- setkani s uchylem v křoku
- setkani se sympatickym dilerem
- chuzi po něposypanym chodniku
- chuzi pod střechu se sněhem na spadnuti
- chuzi pod stromama po dobu vichřice a buřky
- chuzi po mokrem listi a klackach po vichřici a buřce
- epidemiji ptači chřipky
- pobytu na slunku a na mrazu
- prujezdu motorkařske kolony přes dědinu

„Žaky, keři su dněska zapisani v kolonce něpřitomni, poučim ja, Kantor dědinsky, osobně okamžitě po jejich přichodu a pisemně to stvrdim spusobem určenym."

Vyše uvedene přiklady myslim hovoře za všecko a takych poučeni sme enem loni museli vykonať a zapsať asi třicet. Škoda vypsanych prupisek a kantorske energie, no ni? Byt to na mě, zrobim na začatku školniho roka poučeni jedno. Zapis by vypadal takto:

„Žaci celeho ustavu byli poučeni o všeckych něbezpečich čihajicich na nich na zemi, pod zemi, ve vodě, ve vzduchu a v celym širym vesmiru."

30. 10. 2007
Kontrolni akca

Tak sme zas po dněšku v ustavě pořadně zkontrolovani, bo proběhla přisně utajovana akca Amos. Možna by byla lepši utajena, kdybych rano otevřenyma dveřama něslyšel, jak FinancKura pravi Hlavni kuře: „Něsu, došly, sme v řiti, sme v řiti." Hlavni kura se pak sama pro sebe zabrblala: „Duvěřuj, ale prověřuj." Došlo mi, že ustav ma finančni krizu, že předvanočni odměny něbudu, ani kdyby se sam Mikulaš přimluvil, a že nastanu namatkove kontroly pracovni moralky. Bo Ty dvě budu potřebovať co jak nejvice kantorum zkruhnuť osobni připlatky, aby měly aspoň na svoje suplovani.

A měl sem pravdu, hněď sekundu po zvoněni na prvni hodinu se Ty dvě vyhrnuly z kanclu a dohližaly, esli iděme včas do třid. Nahradni kura stala rozkročena na chodbě jak vyhazovač před dyskoteku, krutila hlavu, furt pozorovala hodinky a divila se, že žodny kantor na to patro něidě. Něvim, za jak dluho ji došlo, že stoji u čtvrťaku, keři su dněska na exkurzi a tym padem tam žodny ani isť němože. Hlavni kura zaujala strategicke postaveni v poslednim patře u zabradli a čuměla dolu jak Gottwald v osumaštyrycatem z balkona.

Ja sem to tušil, tuž sem vyliznul z kancla hněď se zvoněnim, ale někerych kur mi bylo doopravdy luto. Pry jich nachytaly celkem dvanact. Takych, kere šly do hodiny dvě či tři minuty po zvoněňu. Marně se pry vymluvaly, že měly duležity telefonat, něbo že u dveři v kanclu upadla klika. Marně bečely a vysvětlovaly, že za to može ten přechod na zimni čas. Něpomohlo, všeckym posbiraly osobni — někerym to robi aji tři stovky! Ovšem take, kere

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

choďa do hodin čtvrthodiny po zvoněňu, bo nesu schopne se po ranni pulce zvednuť, už Ty dvě nenačapaly, bo kontrolni akca u nas trva tak maximalně prvnich deset minut.

A z toho plyně poučeni: "Esli je ti peniz drahy, zpozdi se jak Českе drahy!"

1. 11. 2007
Jak ve snu

Tak je to tudy. Vidim to jak v romantickym snu. Na minysterstvu se rozrazi poloupadle vrata a mezi chrapajici uředniky vjecha, sice trochu předčasně, Martin na bilym, ekologicky futrovanym, ořu. Seskoči, zbudi ty ochrapy a začně robiť pořadky. Z Brusela se naraz povali potok plny prachu, rektoři v mundurach budu v aulach zpivať oslavne choraly a kantoři začnu pisať petycu do Vatykanu na jeho blahořečeni.

Řeknu vam, neni to špatny napad s tym Bursikem. Svoje zkušenosti perfektně využije, bo ve školstvi je stejny maras jak v přirodě. A co by nězvladnul eště jeden flek. Ja tež občas, jak kury stukaju chore doma, učim dvě třidy naraz. Dufam, že to budě tež robiť enem za jeden plat, ta jak ja.

7. 11. 2007
Listopad - měsic hospitaci

Už sem tu pisal, že nadešel hospitačni měsic a Ty dvě se možu roztrhať, aby každeho kantora pořadně při vyuce zkontrolovaly. To zas přidě prachu nazmar, bo kury maju z teho sračku a spotřeba hajzelpapira, mydla, vody a deodorantu je včil trojnasobna. O inspekci ani němluvim, bo to eště kromě vydaju stupně naraz aji marodka.

Taka hospitaca u nas začina tym, že se s vami Ty dvě už tři dny předem nebavi, aby člověka co jak nejvic znervozněly a znějistily, kdy to přidě, ale nic vic nenaznači. Pět minut před kerusi hodinu pak naraz vyzvaňa v kanclu telefon a Hlavni či Nahradni kura pravi važnym tonem jak operator, že se zvoněnim vas čeka před třidu. Většina kur se začně okamžitě třepať jak hydraulicka sbiječka, pak se naliju pulku na uklidněni, litaju všudě možně a vymyšlaju na posledni chvilu co jak nejvic vyukovych metod, kere by normalně nepoužily ani za pul roka. Nekere eště nadzvukovu rychlosťu leťa do třidy, aby se děcka poutiraly chlustance ze země a pozdvihaly popadane skřině. Ty dvě totiž při hospitacach nejvic interesuje, esli neni v třidě bordel, esli děcka spravně zdravi vedeni a esli maju sešity vyzdobene obrazkami kvitek a motylku (v tym je nejlepši EkoKura, kera osobně kvitka sbira, motylky boroky chyta, lisuje a děckam nalepuje).

Nevim, čemu maju kury z tych hospitaci takeho lufta. Bo člověk može v angličtině mluviť španělsky, tvrdiť, že hlavni dědina Pakistana je Buddhabad a v historyji probirať vitězstvi husitu u Lipan. Ty dvě nic nepoznaju a enem přikyvuju. Ale jak keresi děcko odpovi bez přihlašeni, či kantor zapomeně přečitať cil hodiny, tuž to se mrači jak Fidel na druhy břeh a od pazury se jim kuři, jak se to znači do papiru a robja vykřičniky.

Po skončeni hodiny pak akurat člověka pozvu na rozbor, kery trva tak nanejvyš dvě minuty, v kerych vum oznami, esli osobni připlatek zustava stejny, nebo se snižuje. Motyvaca jak cyp...

9. 11. 2007
Přehled tu teho tydňa

Ponděli
Nahradni kura se kupila do svojiho obyvaka, kery ma 2x3 metry, plazmovu televizu o uhlopričce meter deset. Teprve potym zjistila, že se na ňu musi čumět z předsině. Strašně se temu eště chlamala, jak to vykladala kuram ve sborovně.

Utery
Evženek je zas chory, bo jak je furt mezi kurama, zapomněl se při kupani umyť vercajk a chytnul zanět.

Středa
EkoKura letěla o velke přestavce cela ruda k Hlavni kuře, bo školni papagaj, kereho ma v učebně, na ňu před děckama zařval: „kurrra, kurrra, ekokurrra". Tež mi to trvalo tři tydny a stalo furu krmeňa, něž sem ho to po odpoledňach naučil. Asi to budě měť dohru, bo EkoKura pry měla tym padem zkaženu celu oslavu VŘSR.

Čtvrtek
Jedne KastrolKuře spadla při miksovaňu do kobzoli sponečka s bedrunku, tak obchazala ve vykrmně děcka a pichala jim do te kobzolove sračky prstiskem. Pry to byla pamatečni bedrunka od jejiho čtvrteho chlopa. Kerysi ju musel sežrať, bo nic něnašla. Nevim, esli budě patrať aji v školni žumpě.

Patek
Nejmladši kura Eleonora z prvniho stupňa vyplnila blbě kolonku v třidni knize. Včil eště sedi v ustavě, beči a celu třidni knihu přepisuje znovu, bo ji to Nahradni kura zakazala škrtnuť.

13. 11. 2007
Vyměna kur

Tak to vypada, že ustavy budu po novym roce propušťať, bo prachy něsu a něbudu (jak by kdy byly, že). Navic v někerych ustavach je kur pomalu vic jak děcek a musi se v kanclu tlačiť dvě aji tři na jedne tyčce. U nas to zas beztak dopadně tak, že paru kur sice odfrka, ale stejnaky počet přijdě, bo Ty dvě maju plno znamych, co němožu najisť flek.

Zajimave je, že ale chybi skoro pět tisic policajtu. Tuž uvažuju, že k nim zdrhnu. Zkušenosti mam vpysk a kolikrat si připadam tež jak policajt. Bo jak vyšetřuju v ustavě chachary, musim zvladať ruzne taktiky vyslechu a sbirani dukazu. Vypatrať ztracenu jarmilku, odhaliť zloděja křidy, vyhmatnuť černeho stravnika či přistihnuť huliča na hajzlu pro mě neni žadny problem. Co bych si nětrufnul na profesionalni chmataky, uchyly, dilery, tunelmajstry a podobne delikventy, no ni? Mohli bysme byť s Evženkem dobra vyšetřovatelska dvojica, cosi jak Dempsy a Mejkpisova. A eště bych měl, narozdil od školstvi, jakesi ty pravomoci a vysluhovu rentu. Aji někere kury k policajtum vyloženě pasuju. Bonzuju na ostatni, kudy choďa a byly by z nich dobre agentky provokaterky. No, spiše ty provokaterky, než agentky. A Ty dvě by mohly robiť u tajnych služeb, bo jich kolikrat cely děň něidě ani viděť. Eště se to musim dobře rozmysleť. Už se vidim, jak legitimuju ožralu Hlavni kuru na zastavce...

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

14. 11. 2007
Kura pojizdna

Minuly měsic se provalilo, že Hlavni kura něma řidičak, tuž se ho hněď začala robiť. Kury ji musely dodať kuraž a pravily, že ma nejvyšši čas. Bo esli se ho nězrobi co jak nejdřiv, zustaně nafurt automobilova panna.

Hlavni kura paru razy posuplovala, aby se ten kurz mohla dovoliť a už na ňu každe rano před ustavem vartuje chlop s Filcku. Děcka ji dycky mavaju z oken, jak to turuje a poskakuje při rozjezdu. Nahradni kura s ňu vyplňuje zkušebni testy, bo ona zrobila řidičak s uplatkem na počtvrte, tak ma naučene všecky otazky nazpaměť.

Včera sem čuměl z okna jak hlupy, bo VercajkChlop lajnoval v školnim placu cvične křižovatky a parkoviště a osmaci v pracovkach stavjali cvičnu garaž z bananovych krabic. Dněska ju museli stavjať znova, bo při prvnim cuvani ju Hlavni kura projela naskrz, vyvalila zadni stěnu a Filcka skončila zamaskovana v kartoně. Děcka ji včil pravi „kralovna z Kostaryky".

Divim se temu instruktorovi, že ju něvyvalil už po prvni lekci, ale je to snaď jakysi znamy starosty či co. Pry si na ten děň, kdy facha naša Hlavni kura už žadneho ineho něplanuje, bo se musi zbytek dňa uklidňovať. A Hlavni kura pry mu musela slubit, že po skončeni od něho tu Filcku kupi, bo budě beztak cela dodřena a převodovka vychechlana jak koleno HopsaKury.

No, sem zvědavy, kolikrat budě zkušku opakovať a pruběžně vas budu informovať. Zatym pry při jizdach po městě požduchala tři chodce, dva duchodce a eště jim z okynka vynadala do šmatloku. Největši sranda byla ale u Kauflandu. Tam pry naraznikem přibrala nakupni vozik aji s děckem a tlačila ho před sebu až do křižovatky. Tym zpusobila totalni zacpu v dopravni špičce a mamě s děckem doživotni šok.

16. 11. 2007
Robota v grupě

Při patku sme byli v ustavě počastovani takym fajnym povinnym školenim, aby sme nahodu něšli z roboty už ve tři. Přifachala k nam pofiderna rozježena baba z jakesiho městskeho ustavu vykladať nam o robotě v grupě.

Kury se prvni těšily, jak slyšely „gruppenarbeit", ale po pulhodině ich to přešlo. Někere zas potajnu čitaly pod stolem bulvar a DružinKura se prohližala nove čislo Slunička. Ty, co nahodu davaly pozor, měly furt plno hlupych dotazu a eště se při tym chichotaly. Napřiklad se pytaly, esli možu robotu v grupě využiť při pisemce něbo v seksualni vychově a či su lepši grupy jednočlenne něbo dvučlenne. Korunu temu nasadila kura Elvira, kera se zpytala, esli je možne děcka rozděliť do sedmi grup podle barvy oči. No babě se jeji už tak rozježena fryzura stavjala čim dal vic, jak zelektryzovany kožuch. Snažila se eště školeni zpestřiť tym, že si take ty grupove aktivitky vyzkušame sami na sobě. Ale kury se do krve pohadaly hněď, jak měly zvoliť veduci kuru v každe grupě. Jedna chtěla byť veduci, bo ma vyšši štykle, druha zas, bo ma vic plastyk a třeti, že sněse nejvic gryjotek. Na koňcu, jak dostaly dalši papir s razitkem o proškoleni, byly ale všecky spokojene. Na tym si ony totiž zakladaju. Hněď to lejstro vali zaramovať a vyvěšuju se to v obyvaku, jak doktoři atestace v ordynacach.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Evženek cele školeni zatinal svoje čerstvě vybělene zuby, bo na to tema robil diplomovu pracu. Včil uvažuje, že ju přepracuje a vyda pod nazvem „Praca v grupě — kura v dupě".

20. 11. 2007
Třidni schuzky

Tak mume za sebu dalši třidni schuzky. Pravim temu „kuři slet", bo na ně dochazaju především roby. Chlopi se mezitym možu doma na gauču napočnuť dvanactku a spočivať jak šalina ve vozovně. Děcka vycpavaju prdele polštařama a čekaju, co zas na ně třidni kura mamě bonzně.

Kury u nas se předhaňaju, kera budě mět větši učast a už měsic předem tisknu na vlastni naklady pozvanky a slubuju pro jednotlivca šrubovak a pro manželske dvojice kosmetycky baliček a povlečeni. Ani se nědivim, že musi rodiče na schuzky těžko nahaňať, bo su schopne před všeckyma vyvaliť, kere děcko ma vši, kere něchava zbytky ve vykrmně a kere je nejhlupějši z cele třidy. To němluvim o tym, že tam před cuzima luďma probiraju nejenom svoju lupenku, ale aji seksualni a psychicke problemy. Hlavně, že maju nachystane chlebičky a mineralky. Asi si tym kompenzuju svuj chudy a primitivni rodinny život. Taka schuzka se pak tahně aji dvě hodiny. Loni sem raz vlez do třeti třidy, bo sem cosi po kuře potřeboval a to sem čuměl. Hana a s ňu paru mam staly v kružku, zpivaly „Červeny šatečku..." a jeden tata to filmoval.

Ja mivam po schuzkach tak za patnact minut. Prodřistam s rodičama to nejduležitějši a je. A esli potřebuju s kerym probrať cosi citliveho, tak to pak zrobime mezi čtyřma očama. Akorat se dycky hrozim, esli se dostavi aji stara Šulingerova (babina Pepy Šulingera). Bo ta jak na mě svojim chraplakem promluvi, idě poznať, že pravě vychlampala nejedno pivisko. Dycky Pepikovi trochu přilepšim znamku, bo to ma borok doma těžke.

Sem zvědavy, co kury vymysli přiště. Možna se objednaju mikrobus, zakusky a budu robiť vyjezdni schuzky u každeho děcka doma.

23. 11. 2007
Jak sem mjeřil ksychty

Začatkem teho měsica si mě Hlavni kura zavolala, že pry je třeba v celem ustavě promjeřiť ksychty. Všeckym — děckam, kuram, sobě, prostě všeckym (kromě školniho bravka a GastroKury). Pry zjistila, že tu v tym směru naš ustav zaostava. Co jak na nas kvuli teho radaru kerysi zautoči a my něbuděme měť seznam velikosti pro plynove masky?

Tyděň mi trvalo, než sem vubec sehnal taky ten ksychtomjer. V Tesku na mě čuměli jak na cypa a VercajkChlop mi radil ať to mjeřim šupleru. Ale nakoněc sem sehnal — u byvale ProntoKury v duchodě, kera ho měla vyvěšeny doma na stranicke nastěnce jako spominku na stare dobre časy. Eště sem ji musel dať tisicovku do zastavy, že ji to potym vratim.

Tuž lozil sem po ustavě s tym ksychtomjerem, přikladal na ksychty a zapisoval. Kury se při tym mjeřeňu natřasaly a předbihaly se ve frontě. Musel sem je krotiť, bo se malem vysvlikaly do podprsenek a pozovaly, jak bych sbiral miry na sutěž krasy. Je to stejně enem formalita,

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

bo plynove masky nësu a všeci bysme poscypali jak na Tytanyku. Kromě Tych dvuch, kere se kupily nejnovějši švycarsky model masky a maju je furt přichystane v šupliku na dosah pazury. Děckam sem to ale nësměl praviť. Bezteho se představuju, jak maju každe, kděsi v svoji přihradce, masku svoji velikosti a při tym by se něměly ani kdě schovať, bo v byvalem školnim krytě CO ma Hlavni kura uložene skřině po svoji tchyni.

Aspoň sem se do paru tříd vzal na pomoc Evženka, ale cely se borok u teho třepal a byl nervozni. Zvlaště, jak přemjeřoval někere vyvinute děvuchy z devitky. Paru razy mi omylem nahlasil šestku a musel sem ho potym pichnuť prupisku, bo se jim čuměl indě jak na ksycht.

No, eště že už je to za nami. Ksychtomjer sem vratil, stovka mi byla strhnuta za pronajem a stovka za amortyzacu. Pry přiště ať přidu zas. To tak, přiště se na to vyseru, čisla se vymyslim a nic se nëstaně.

27. 11. 2007
Kury pozor, Lišak za dveřama!

Tak Topolanek snaď ten muj dopis fakt čital a asi dal nahlidnuť aji Bursikovi. Bo vybrať Lišku za minystra všeckich kantoru mi přidě eště genijalnějši, jak vybrať mě. Dufam, že Lišak zrobi mezi kurama pořadek a trocha to v kurnikach proluftuje. U nas už se kury třepu (no jak kury na žerdi před lišku), bo po dluhe době jim budě veleť chlop.

Sem tež zvědavy, jak to dopadně s tu stavku. U nas to vypada bidně a vetšina kur tvrdi, že jim nic něchybi, bo jich živi chlopi, v třidě si vystači s křidu a pyskem a němožu hlupe pochopiť, jak kdosi može požadovať komputer či projektor do ustavu. Vedeni pravilo, že stavkujicich podpoři tym, že za ně budě suplovať...

Ve školni vykrmně je to tež na cypa. KastrolKury pry se domluvily, že švrlať a na taliře kipať budu, akurat nëbudu v ten děň davať oblohu a přibory. Na useku ProntoKur eště „lepši". Ty pry tež postavkuju symbolicky. Budu vytirať enem co druhy schod a v poledně se daju o pět minut delši kuřpauzu. A potym se ma co zlepšiť.

Dokuď nëbuděme všeci stavkovať tak dluho, až budu ubečene děcka škrabkať u dveři a prosiť, ať jich pustime do ustavu, nic se nëzlepši. Navzdory temu všeckemu ale Evženek už pomalu tiskně plagatky a chysta projevy pro medyja, bo se mysli, že jako šef stavkoveho vyboru v našim ustavě, budě na roztrhani. Sem fakt zvědavy a z připadne stavky podam tež jakusi zpravu.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

29. 11. 2007
Kura specijalni

Dněska rano sem přifachal do ustavu o cosi pozdějši, bo sem v tym mrazu němoh nastartovať mojiho Traboša. Vliz sem do kancla a hněď mě braly mory, na stole sem měl tři papiry s razitkem z te pedagogicko-psychologicke poradny.

To se zas paru mamam a tatum zdalo, že jejich děcko ma zle znamky, tuž ho boroka vlikly na specijalni vyšetřeni ke specjialni kuře pedagogicke. Tam samozřejmě každemu vystavi minimalně ze dvě husto popisane lejstra se seznamem všeckych specijalnich poruch, kere děcko ma a na zavěr tučně napišu — „něklasifikovať horši jak trojku". Kdyby na nim nahodu nic něnašli, za chvilu by jejich specijalni pobočku zavřeli, tuž se snaži ostopero. Pročital sem se ty papiry a přemyšlal, jak to včil budu v hodinach robiť. Jedneho pušťať co pět minut na chvilu počuměť z okna, aby spočnul, druheho enem chvaliť (asi aji kdyby montoval trhavinu pod katedru) a třetimu všecko kopirovať, aby nahodu něnapisal vice, jak dvě věty za hodinu.

Sem zvědavy, jak se taky člověk uplatni v robotě. Esli budě děvucha moct tež co pět minut odskakovať od pokladny ve Šparu a čumět ze dveři, esli budě zednik chvaleny, jak na stavbě cosi zgicha a esli budě za koho šef opravovať obchodni korespondencu. Něpravim, že kdysi to bylo lepši. Něbylo. To se akurat všeckym tym dysděckam pravilo, že su hlupe jak troky. Ale to, že ma dněska papir z poradny každy třeti, mi normalni něpřipada. Dufam, že při propušťani kantoru se budě pamatovať aji na ty kury specijalni.

2. 12. 2007
Školni hlody

Tudy možetě pisať rozlične hlody či srandovni vyroky z vašiho vzdělavaciho ustavu.

3. 12. 2007
Mimořadne stavkove zpravodajstvi Kantora dědinskeho

Dočitatě se zitra dopoledně, enem co navažu spojeni se stavkovym vyborem v našim ustavě. Zatym se dobře vychrapejtě, ať stě na stavku čerstvi jak mandarynka na vladnim rautu.

4. 12. 2007
Ležim, stavkuju

Tuž stavkujeme! Kantoři, KastrolKury aji ProntoKury. Nakoněc dostaly strach, že kdyby zustaly v ustavě, jacysi rodiče by jim tam dovlikli svoje děcka na hlidani a ony by je musely honiť mezi sporakama a kyblama. To vitě, někeři si mysli, že ustav je enem uložna jejich chacharu, keři jim překažaju v podnikani. Akurat Ty dvě včera strašně ubekavaly a robily srdceryvne sceny, že s nami suciti, ale stavkovať němožu, bo maju už pulroka dopředu domluvene a zaplacene jakesi duležite školeni. Byly by schopne se vymysleť cokoliv, aby něpřišly o svoje dva tisice za ten děň.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Jediny Evženek čeka, zamknuty v ustavu, na medyja a rozhovory. Zatym pry mu volal jeden omyl, kery chtěl nahlasiť, že sused topi pneumatykama, dale anonym, kery chtěl vynadať Hlavni kuře do stare furyje a na dveře u vchoda bušil jakysi ožralec, kery vyřvaval, že je liška, a že všecky kury sežere. Škoda, že tam dněska něsu.

Ja tu ležim v lužku a čumim do stropa na zaschleho rozjebnuteho komara. Přemyšlal sem, esli vubec cosi včil budu pisať, bo sem se zapřisahnul, že po dobu stavky na ustav ani jednu mozkovu buňku něpomyslim. Narozdil od kur, kere se nabraly domu sešity a pisemky na opravovani a su šťastne jak roztoč v polštařu, že doženu zanědbanu robotu. Tym ony enem potvrzuju to, že cela stavka je na hovno, když su ochotne robiť aji zadarmo. V tym případě ale navrhuju radykalni školsku reformu. Kury možu naložene na povozach kočovať, jak ochotnici, od ustavu k ustavu a robiť za chlib a vodu. Aspoň ve statnim rozpočtu zbydu prachy například na trencle dědinskych fotbalistu a poslańci nębudu museť potupně pižlať teho kodyjaka.

6. 12. 2007
Zachranna akca

To zas bylo dněska dopoledně pozdviženi a děcka v oknach, bo se k ustavu naraz přiřitila zachranka, syrena řvala, vyskakali chlopi s nositkama a valili dovnitř. Kdyby se tyma nositkami něšprajcli ve dveřach a nědodřeli futra, vypadalo by to aji profesijonalně jak ve filmu.

Už sem myslel, že kerasi z Tych dvuch zkolabovala po včerejši Fernetove seanci u Gastrokury. To sem se ale mylil. NumerKura se totiž kupila nove lodičky — špice jak zobaky, štykle v tvaru Ajfelovky. Jak v nich klopytala, zakopla o prah v kanclu a ztřiskala se něhorazně. Zachranaři ju nakladali na nositka se zlomenym zapěstim, opařenu od kavy, co nisla v jedne pazuře a s ryhu v hlavě od kružitka, kere stiskala v pazuře druhe.

Třeťaci zrovna měli vytvarku, tak se aji s vykresama a pastelama poskladali na parapety, aby ten vyjimečny okamžik zachrany života zachytili. Budě z teho možna fajna vystavka a vytěžek može isť na zaplaceni nadstandarta pro NumerKuru v špitale.

Ostudu největši se ale trhla naša školni PoplachKura, kera jak slyšela jakusi tu syrenu, myslela, že koněčně hoři, a že zužitkuje svuj třicetilety teoreticky vycvik. Začala poletovať po ustavě a bantovať všeckych ať vali na venek. U vychodu se tym padem zrobila zacpa jak na dejedničce a zachranaři s polomrtvu NumerKuru na nositkach v tym zmatku tak balancovali, až jim vypadla a vyvalila se eště zub.

Tuž buděme suplovať minimalně šest tydnu matyku a všecke děcka poučovať o bezpečnosti a chovani v případě zachranne akce v ustavě. PoplachKura se vzala samostudyjum a šroti varovne signaly a syreny zachrannych sboru.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

8. 12. 2007
Nahradni kura

Myslim, že vystižnější přezdivku naši zastupkyni sem němoh vymysleť. Bo ona je snad fakt asi cela poskladana ze staršich nahradnich dilu a zvlaště pak mozek ma bezteho z uplně ineho živočišneho druhu. Však posuďtě sami, tu předkladam par jejich vyroku z pedagogicke rady:

„Už sem to vymyslela, ja sem tak genytalni."
„Ten protektor jaksi huči a slabo sviti."
„Koněčně sem objednala tu hyperaktivni tabulu."
„Jaka prevenca uživani OPL ve školach? My snaď mame služebni Filcku, ni?"
„Ja vim, Pavlik je borok dyslektyk. Muj chlop je tež dys, bo mu urolog pravil, že ma pořadnu dysfunkcu."

Eště na zavěr dodavam, že včera rano vyhodila do popelnice baterky ze služebniho foťaku, bo už se nězapnul. Byly kupene v zaři, nabijeci...

10. 12. 2007
Kury ve vinnem sklepě

Tuž sme v sobotu měli take to kolektyvni předvanočni posezeni. Hlavni kura to zasadně odmitla zrobiť přes tyděň a zkratiť vyuku či daťředitelske volno, bo co kdyby nahodu ustav vybuchnul nebo kdosi přitahnul uplavicu a ona by němela žadne volno v zasobě. Navic prohlasila, že je to pro všeckych povinne v ramci něpřime vyučovaci povinnosti. Evženek na to tema, zavřeny v kanclu, potichu recitoval: „Sme tu jak u kokotu, v praci chlastať v sobotu". On je Evženek taky nadějny začinajici basnik. Kdysi tu tež zveřejnim jeho baladu „O rozežranym děckovi".

Lokal na tu akcu pry vybirala PastelKura a byla to taka slezska napodobenina moravskeho vinneho sklepa. Akurat sem se bal, esli vino tež nębudě enem napodobenina, ale bylo prave moravske. Hlavni kura zahajila svuj slavnostni projev tym, že sme se tu zešli na rozlučce s kalendařnim rokem a lučime se tež předevšim se zvyšovanim vyplat. Pomyslel sem se, že rozlučka s ňu a Nahradni kuru by tež nębyla marna, ale Ty dvě budu bezteho v našim ustavě eště vitať prulet Halejovy komety.

Potym nas přivital šef podnika — byvaly štajger, kery se rekvalifikoval na sklepmajstra. Sotva na uvod pravil, že ve vině je pravda, Ty dvě odvratily očiska od sklinek a čuměly do stropa. Asi se baly, co by tam uviděly. Ostatni kury se robily chytre, kera teho vi o vinu vic. Jak se dověděly, že pozdni sběr je kvalitni chlast, žadaly u obsluhy Ostravsky kahan — pozdni sběr. Eště se potym se sklepmajstrem hadaly, že kděsi čitaly, že se to pěstuje na jižnich svahach haldy v Hrabuvce. Tuž byvaly štajger myslel, že ho to potrha vic jak ze všeckeho svinstva, co ma na pajšlu a pravil jim, že jedine, co kdy na te haldě viděl, byl opuštěny dvukolak. Nakoněc se kury daly přemluviť a objednaly se s neduvěru Veltlinske červene. Sotva jim začal čišnik nalivať, už se do něho pustily, ať jich něšuli. Rozčilovaly se, jak pry je možne, aby měl červeny Veltlin barvu jak chcanky. Borok čišnik jim chtěl zrobiť malu přednašku o odrudach, ale ony ho odpalkovaly, že měl řict hněď, že je barvoslepy, a že jim to něvadi, bo su zvykle chlampať kdejaky patok. PokusKura, jak se potym na etiketě dočitala, že to ma jemnu kyselinku, pravila, že žiravinu něchlašče a šla kuřiť na hajzel.

Už se nědivim, že o kurach pedagogickych němaju valneho miněni enem šofeři autobusu, ale aji široka veřejnosť. Ku večeru totiž do sklepa naběhla něfalšovana hornicka cymbalovka a spustila. Připite kury myslely, že budu od radosti poletovať. Postavily se do kružka, jak na každe take podobne akci, držely se za pazury a robily cosi takeho jak taněc. Ja sem se naštěsti včas zdekoval na venek, ale borok Evženek to něstihnul a byl od všeckych kur v kolcu obskakany až se bulal. Samotneho sklepmajstra dokoňca donutila Hlavni kura taňcovať s ňu uprostřed kolca kozačka.

Usudil sem, že kury su už v takem stavu, že si žadna něbudě pamatovať, kdy sem zmiznul a zavolal sem robě, ať už pro mě radši přijfachči. Obskakany Evženek mi dněska vykladal, že taky rachot, s jakym naše kury haviři z cymbalovky vynašali ze sklepa na chodnik, něbyva ani na Stodolni, jak se rano ožrala partyja vraca po střechach zaparkovanych aut.

Dněska byl v ustavě aspoň klid. Na šichtu sice přišly překvapivě všecky, ale bylo jim eště zle a tak moc nękvokaly. Myslel sem, že jim budě haňba za to, co všecko robily, ale ony akurat o přestavkach polehavaly na gauču a lamentovaly, že v sklepě zapomněly zbytky, co měly nasbirane v sačkach a ulite v kelimkach EkoKura pry se vubec nęvzpomina na to, že pulhodiny hučela do cymbalisty, ať ji zahraje cosi od Elanu, ani na to, jak mu nakoněc šlohla paličky a ukazovala s nima ostatnim, že umi žrať hulkama. Zas dalši podnik, do kereho už nas nępusťa.

Kdyby to Lišak viděl, tak by se to s řizenim takeho rezortu eště rozmyslel a uvažoval by o čemsi bezpečnějšim, napřiklad o Vnitru.

12. 12. 2007
Kaj idu evropske prachy

Cvičnu špajsku, cvičny zahonek, cvičnu rohožku, cvičneho bravka, to maju na kdekterem ustavě. Ale to, s čim přišla dněska naša PomyjKura, asi nikdě kromě nas nębudě. Ustav, prostřednictvim přimluvy vysoko postaveneho bruselskeho kamoša našeho starosty, dostaně dotacu na zbudovani cvične kupelky a cvičneho hajzla pro hodiny rodinne vychovy.

Nejdřiv sem myslel, že je to enem sranda. Uvěřil sem temu, až jak sem osobně viděl u ŠanonKury seznam vybaveni, kere se tam budě kupovať. Cvične prkynko, cvičny hajzelpapir, cvične šminky, cvične fusy, bublinkova slida na nacvik mačkani jebaku, navod na myti pazur a předkožky. To neni ani polovica teho, co tam pry budě. Ja bych něrad schopnosti naši PomyjKury bagatelizoval, ale sem zvědavy, jak narve do kupelky, kera budě měť osum metru čtverečnich, pětadvacet děcek. Leda, že by to byla zaroveň cvična pultřeťova šalina.

Myslim ale, že vitr vaně od Tych dvuch. Nědavno se totiž stěžovaly, že se boroky ani němaju kdě převlicť z dopoledniho do odpoledniho kostymku, a že na společnym hajzlu na nich furt kdosi sranichtivy buši. Němožu se dočkať, jak se Ty dvě zmaluju tyma erarnima šminkama, či se na hubu tež připišu „Financovane z fondu EU".

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

13. 12. 2007
O rozežranym děckovi

Evženkova optymistycka socyjalni balada s pedagogickyma prvkama

(Skutečny přiběh na zakladě vymyšlene udalosti)

Možeš byť jak Komensky, na hovno je všecko,
bo moš v třidě s normalnima rozežrane děcko.

Knižky nimo, tužky lame, řve na celu třidu,
kolikrat už rve mi v rukach, jebnuť po nim křidu.

Furt tam sedi rozvalene, do souseda huči,
malo platny aji přesny zasah mojich kluči.

Mama enem beči nad nim, bryle se ji rosi,
tudy laska něpomože, Evženku zrob cosi.

Mam kamoša u armady, složite to neni,
do hodiny moh by vkuřiť s řevem v přestrojeni.

V matyce sme počitali desetinne mista,
když vtym dveře rozleti se a v nich terorysta.

Už ho drži pod krčiskem, rozežraňca Edu,
ostatni se krča vzadu, ja se krčim vpředu.

Včil nadešla moja chvila, skok a dvě tři rany,
terorysta u topeňa leži přivazany.

Od te doby Eda maka, až se z něho kuři,
mama pravi: „On snaď žije v myšlenkove buři!"

Žadne kluče, žadna křida, nězaslužil latu,
potřeboval chlapsky přiklad, cosi jak by tatu.

15. 12. 2007
Kantorova jeskyňa

Už sem tu raz napisal, že do kanclu by mě byla haňba pozvať aji bezdomovca na polivku. A je to čim dal horši. Olej od zařivek mi chlusta do kafe, na kere stejně většinu nimum ani času, bo děcka otravuju každu přestavku. Tepich smrdi ztuchlinu jak by po nim maširovaly fretky. Dvířka u skřiněk upadnute a šupliky vychechlane. Oknama fuči, až mi odlitavaju pisemky, ze stěn možu škrabať penycylin a rychlovarna konvica je zarezla jak mozek, kery vymyslel RVP.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Co dodať. Jak kdo za mnu do ustavu přidě, stojim s nim radši na chodbě. Rodiče děcek se zvu do třidy, bo v te pravěke jeskyni bych těžko vychvaloval naš ustav, jaky je honosny a jedinečny. To sem vum totiž zapomněl řict, že Ty dvě nědavno zas svolaly duležitu poradu a tam přikazaly všeckim kuram a kantorum šiřit dobre meno ustavu po širokym okoli, že pry to doporučuju v jakesi manažerske přiručce. Tuž, kdybych měl v kanclu, jak Ty dvě, kožene křeslo, kavovar, notebuk a nejnovějši švedsky model skřini, tež bych šiřil. Ručnik, mydlo a teplu vodu bystě něnašli ani v kanclach ani v třidach, a když už se odhodlam v tym zminěnym rezavym vraku vařiť vodu, musim ju isť napustiť na smradlavy hajzel, což je velice hygjenycke, že.

Paru razy už sem Tym dvum naznačoval, že take kancly, jak su u nas, něsu ani trochu dustojne, a že středověk už skončil. Ale to mě vždycky odpalkuju, že su duležitějši věci (například jejich cvična kupelka), a že esli se mi co nelibi, ať to řešim s VercajkChlopem. Enomže ten ma furt plno ine roboty. Přes leto kosi a přes zimu hnipe v dilně a předstira, že cosi majstruje. Raz, po třech měsicach doprošovani, mi přišel spraviť ty upadle dvířka u skřiněk. Dvířka vyhodil na spaleni a dal mi tam misto nich špagaty, na kere pověšal stare zaclony. Včil to tu vypada jak v pradelně, zvlaště při pruvanu.

Asi se naseru, tepich vytěpu, zaclony postrhavam a kafe se budu vařiť doma do termosky.

16. 12. 2007
Kaj vzať tři miliardy

Tak sem dněska čuměl v kisni na ten poledni Moravcuv vyslech. Jak sem tam slyšel tych dvuch indyviduji (myslim, že se menovali Lulinek a Srath něbo tak jaksi), cosi mě napadlo.

V sešitku tych zakladnich prav a svobod se pravi, že zdravotnictvi a školstvi je pry u nas bezplatne. Co se budě v ordynacach a v apotekach od Noveho roka robiť asi všeci věďa. Doktor přimačkně staru babinu jeji vlastni hulku ku zdi a sestra ju budě šacovať a hledať aji pod protezu, esli tam nahodu něma schovanych tych třiceť korun. Lekarnik se najme goryly a bez placeňa z apoteky žodny nězdrhně. Tuž se pytam, čemu to něpoužiť aji v školstvi?

Za každy přichod žaka do zakladniho a středniho ustavu a za každe vydani vysvědčeni bych kasiroval 10 kachli. To je taka rozumna suma, no ni? A včil paru jednoduchych vypočtu, kere by zvladla možna aji naša Nahradni kura:

180 dni vyuky x 10 kachli x 1.350.000 děcek v českych ustavach — to robi **2.430.000.000** kachli za školni rok

20 kachli (bo vysvědčeni je dva razy do roka, že) x 1.350.000 děcek — to robi **27.000.000** kachli za školni rok

Suma sumarum, jak odečtu jakusik tu němocnosť a bulačstvi, zbyly by minymalně ty dvě miliardy, ku kerym by se přičetla jedna miliarda, co zustala poslaňcum z pižlani teho kodyjaka.

A tři miliardy su na světě!

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

18. 12. 2007
Ustav předvanočni

Tak asi budu Vanoce. Bo kury už rano před rozbřeskem seďa v kanclu při svičkach, nacpavaju se cukrovim, chlampaju svařak a z kazeťaku huči na plne kule letošni hit — „Plna flaška Evy a Vaška". U teho všeckeho eště kury živo diskutuju o tym, kera bude měť pod stromkem dražši podprsenku. Dněska rano poletovaly po chodbě aji s prskavkama. Asi věďa, že doma to bude o Vanocach stať za hovno, tak se snaži užiť si tu atmosferu aspoň v ustavu. Ty dvě tu včil neni vubec viděť, bo na posledni chvilu shaňaju furu darku, aby uvalily ty odměny, kere se samy před Vanocama udělily.

Děcka su včil už shnile jak svača, keru zapomněla Kuchtova v šupliku na minysterstvu. Nejradši by enem seděly a hraly všecko lita, co mo peři. Už mam z teho napuchle pazury. Ja, ja, s učenim skoncovaly už po Mikulašovi a něž se spamatuju, bude červen. Němysletě se, mi se tež něchce, ale jako profesyjonal se musim aspoň ze tři minuty něchať přemluvať, něž jim řeknu: "Tuž zavřitě knižky a hrajem".

22. 12. 2007
Vanočni vinš

Tuž Vam všeckim vinšuju krasne svatky a na Štědry děň se možetě těšiť na specijalni vanočni pohadku „O kuzelnym struhatku".

P.S. Ale utiklo to od zaři rychle, jak kura od zaseknute kopirky, co?

24. 12. 2007
Pohadka O kuzelnym struhatku

Jedna mala děvucha, Pepina z pate třidy, chtěla vychlustnuť před vzdělavacim ustavem žvyku a naraz uviděla v kaluži pohozene struhatko. Bo už měla v žakuli, kromě samych kuli, aji tři poznamky za nězastruhane pastelki, ohnula se a struhatko strčila do kapsy. Doma ho vyzkušala. Zjistila, že struha celkem fajně, tuž s nim opižlala všecky tužky i pastelki co měla v puzdře. Eště se spomněla, že zitra piše pisemku z přirodovědy. Ale co, jebla knižky do kuta, však to jaksi dopadně.

Druhy děň, chvilu před pisemku, Pepina zjistila, že ji vyschla naplň v prupisce, tuž chňapla tužku a zeptala se třidni kury, esli s ňu može pisať. Kura byla rada, že Pepina ma vubec cosik na pisani a dovolila. Jak Pepina uviděla na tabuli všecky ty zaludne otazky o kuře, praseťu, bykovi a dalšim zvířectvu, byla přesvědčena, že přileti dalši kula. To je tak, jak se misto učeňa kula v lužku a čita Bravo pro děvuchy. Bezradna přiťapla tužku na papir, že nakresli aspoň spiralku, když vtym se to stalo. Tužka ji s pazurku začala sama hybať a pisať odpovědi

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

na všecky ty otazky. Pepina ju pevno držela a enem čuměla. Za chvilu byly všecky odpovědi napisane. V tichosti Pepina tužku položila a pisemku odevzdala kuře.

Během tydňa Pepka přišla na to, že stejně funguju všecky tužky a pastelki, kere tym najitym struhatkem ochechla. Naraz z ni byla jedna z nejlepších v třidě a mama s tatu se doma pochvalovali, jak maju inteligentni děcko. Skoro vubec se něuči a přitym včil nosi same ajnce. Třidni kuře sice bylo prvni divne, že Pepina chce pisemky pisať enem tužkami, ale pravila se, že je to přece jedno. Co by pro tak nadane děcko nězrobila.

Pepina postupně odhalila aji to, že když se pomysli jakusik otazku v kebuli, tužka začně odpovidať. Tak se Pepina dověděla, jak vznikla, kdo nosi darky pod stromek, čemu auto fachči, jake ma ikve jeji třidni kura a dalši zajimave věci. Jeden raz ale zapomněla struhatko v ustavě pod lavicu. Doma se strachovala, esli tam druhy děň eště budě a tak rano jela radši dřivejšim busem. Vlitla do třidy, struhatko nikdě. Prolizla celu třidu, ale něnašla. Ani uklizečka, ani nikdo z děcek o struhatku nic něvěděl. Posledni naděju Pepina vkladala do svoji třidni kury. Mohla ho po vyučovani najisť a schovať. Prvni hodinu ale vešla uplně cizi figura a pravila: „Sem vaša nova třidni kura". Pepině došlo, že je koněc, a že se budě museť normalně učiť.

A co jeji stara třidni kura? Odpoledně doopravdy našla v třidě to struhatko. Bo ju to v školstvi už pěkně sralo, zrovna chtěla na něčisto napisať svuj dopis minystrovi. Jak dokončila prvni větu, v kere se pytala, esli kdy budě v školstvi měť vyšši plat jak včil, tužka začala sama od sebe odpovidať. Od te doby už kuru ani struhatko nikdy nikdo něviděl.

26. 12. 2007
Vanočni besidka

Někere kury v našim ustavě se mysli, že největši odměna pro děcka před Vanocama budě, když jim misto učeňa uspořadaju v třidě vanočni besidku. Chapu, že třeťak rad posedi pod stromkem, pozpiva koledy a rozbali pytliček, ale devaťak? Pro takeho cahuna je lepši se učiť něbo isť se projit na venek. Kura Eva se tym padem němože diviť, jak dopadla letošni besidka v jeji třidě. Kdybych ji to dopředu něpravil, že pro take vyrostky je škoda cosi vymyšlať a ať jim radši pusti černu kopiju jakehosi noveho filmu. Ačkoliv, jak se dočitatě, pro ňu samotnu to zas tak zle nědopadlo.

Stromek, kery synci devaťaci ufikli po cestě do ustavu, zasmradil cele patro, bo byl patřičně proti zlodějum chemicky ošetřeny. Školni cedepřehravač skončil s urvanyma dviřkama, bo se někeři němohli dohodnuť, esli budě vyhravať rep či metal. Totalnim fijaskem skončilo aji rozdavani darku, bo Eva uplně zapomněla na socyjalni rozdily v třidě. Tak se někeři vylosovali zlaty řetaz a někeři stareho oslintaneho mišana. Paru děvuch aji kvuli teho bečelo, zvlaště jedna, co misto očekavane miniaturni sbirky lyrickych basni, vybalila šprcky.

Esli se ale myslitě, že z teho Eva měla zkažene svatky, tak to stě na omylu. Na zavěr te besidky ji totiž Bohuš, synek mistniho automatoveho magnata, předal poukazku na třidenni vanočni pobyt v slovenskych termalnich kupelach. Eště Bohuš poznamenal, že včil snaď už jejich třidni něbudě cely rok loziť v tym samym hrubym svetřisku. Taky darek pro kantora přebije aji smrad, aji zgichany přistroj, aji ubečene děvuchy. A tak, zatimco ja tudy pišu tu ten přiběh, kura Eva čvachta křidla kajsi na Slovakach.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Na zavěr eště jedna přihoda z besidkoveho dňa. Někere kury — takzvane SocKury, su tak bidne a tak vychcane, že odpoledně po besidkach obchazaju kolem ustavu a hledaju co jak nejlepši stromek, kery děcka vyhodily z třidy. Letos jim ale čaru přes rozpočet zrobily ProntoKury, kere ty stromky našly dřiv a upižlaly se z nich haluze do vazy na stul. SocKury litaly venku nasrane a nadavaly, že take ojete mrzaky jim su na hovno.

3. 01. 2008
Kantorove předsevzeti

To zas bylo ve sborovně vitani, stiskani, žužlani, třepani pazurama, předvaďani novych kostymku, mobilu a čuměni na novu Audynu Hlavni kury z okna. Na odměny už možeme na vždycky zapomenuť, bo take faro cosi zežere, ni? Ja sem byl rad, že sem synkovi moh pod stromek kupiť jedneho slevněneho angličaka a robě dřevěnu vařechu. Aspoň sem o prazdninach sepsal paru takych mojich novoročnich předsevzeti:

- Budu traviť vic času na chodbě, jak v kanclu s kurama.
- Vymyslim zpusob, jakym přemjeřiť němjeřitelne ikve Hlavni a Nahradni kury. Vysledky pošlu Lišakovi.
- Odhlasim se ze školni vykrmny. Gastrokura šetři jak vlada, karotku a vajca nežeru.
- Nębudu letos chory. Kdybych aji uplavicu dostal, tuž ju přechodim, bo prvni tři dni doma zadarmo by sem nępřežil.
- Letos se už doopravdy vyseru na ustav aji na cele školstvi.

4. 01. 2008
Vyhodnoceni vanočni sutěže

Važeni vanočni sutěžici, pękně stě mě nasrali. Tuž ja jasně napišu, že přispěvky do sutěže motě posilať na moju specijalně vytvořenu emajlovu adresu a vy to všecko cpetě do komentařu. A eště take kratke historky, jak galaty od Havla. Na zmineny emajl sem od vas dostal enem dva přispěvky, tuž celu sutěž rušim. Jak myslitě, mohli stě měť fajne ceny od kantora, tak budětě měť hovno. No, ale aby stě zas nępravili, že sem zly jak Facek na Sratha. Přerobim tu stranku s vašima komentařama na rubryku „Školni hlody", bo su všecky celkem fajne. Tak tam piště dal, sem napnuty jak silonky Gastrokury.

Školstvi zdar a srandě zvlaště!

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

7. 01. 2008
Chlastomjer

Možna se eště spominatě, jak to tenkrat po vzdělavaci exkurzi dopadlo s fukanim do balonka. Tym vic se divim, že Ty dvě s novym rokem kupily do ustavu digitalni chlastomjer. Všeckym pravily, že nas včil možu kdykoliv přemjěřiť a zjistiť našu hladinu. No, ja myslim, že se ho kupily spiše pro sebe, aby mohly kontrolovať, esli nahodu na chvilu něpoklesla jejich hladina. Slyšel sem, že pry ten přistroj hněď po kupeňu vyzkušaly. Minuly patek rubly za odpoledně liter Ferneta a dva litry Sklepmistra. Pak se pry zbluly, zateklo to za dysplej a přistroj je v dupě. S tym se nam asik na pololetni poradě něpochvali.

11. 01. 2008
VšeckoKura

Dněska vum podřistam tež cosik o naši školnici. VšeckoKura ji pravim temu, bo se do všeckeho sere a o všeckim hněď informuje mistni drbny. Od milostnych poměru Hlavni kury, přes spalenu paruku PokusKury, až po ztracenu žakovsku Franty Gichala. Kdyby se radši starala o zamrzly hajzel a urvany hydrant. Na mě je VšeckoKura zasednuta od te doby, co sem přejechal jeji čivavu, keru vozila po jakychsi sutěžach. Možu ja snaď za to, že ju něměla na špagatě, a že kdybych nepřibral psisko, nabural bych do plastove flašky, kera se kulala po cestě?

VšeckoKura meška přimo v ustavě v takym malym kamrliku, akurat pro jednu kuru a vajco. Ma tym padem o všeckim přehled a vi pry aji to, co se děpro staně. Nejvic se ale boji, že budě museť v noci vlezť na ztemněle chodby ustavu a hledať, co to šramoti. To ona je potym od strachu posrana, bere se sebu havišsku lampu a tři rezervni baterky, kdyby nahodu zloděj odstavil elektrarnu. Eště nosi poplašňak a pišťalku a preventivně robi kraval. Už se paru ludi starostovi stěžovalo, esli musi ustav pořadať školni olympijadu v noci.

Uvažoval sem, že se kdesi v ustavě schovam a v noci na ňu vybafnu, ale něsem si jisty, esli ona nosi fakt enem poplašňak. Raz sem totiž pod schodama viděl zdechle myšisko a v nim čtyry ďury. VšeckoKura je tež znama pro svoju hysteryju, bo kvuli špatně zasunute tenysce v botniku dovedě řvať aji pulhodiny až borok děcko beči a ostatni nězasunute buty samy zaskakuju do přihradek. Děcka se ji radši vyhybaju a kury tež, bo takym stylem jedna se všeckyma. Se mnu se naštěsti kvuli te čivavy něbavi, tuž to mam dobre.

Jediny, před kym se VšeckoKura klaňa jak figura na orloju su Ty dvě. Tym ona eště robi poskoka a lita jim do dědiny pro všecko, co potřebuju k robotě — Fernet, klobasy, vložky, bulvar, štrykovaci ihly a tak podobně. Nědavno jim aji volala rikšu. Ty dvě totiž v puldevate v letaku vyčuměly, že je v Tesku fajna akčni sleva, keru ony němožu propasnuť. Musela to byť moc vyhodna akca, bo ten děň už zpatky do roboty nědorazily.

Tuž, to su take ty zakladni informace o naši VšeckoKuře.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

13. 01. 2008
Kuři posudky

Bliži se koněc pololeťa a kury, kere maju devaťaky, su nervozni jak cyp, bo musa každemu děcku napisať take to vystupni hodnoceni. Ony temu pravja po staremu „posudek" a su nasrane, že už to něma taku vahu jak kdysi. Furt spominaju na stare dobre časy a na to, jak mohly rozhodovať o dalšim byťu a něbyťu boroka děcka. Pamatuju se, jak mi moja třidni kura napisala do posudku: "Mama s tatu něsu fest politycky angažovani, tuž neni istota, že by gymnazyjalni vzdělani teho synka socyjalistycke republice co pomohlo". Pak přišla revoluca a samotna třidni kura už naraz tež neni politycky angažovana.

Kdybystě enem viděli, co včil ty naše kury do takych hodnoceni dřistaju. To je dokola furt to same — jak je děcko přatelske, přitulne a v kolektyvu oblibene. Jak se čtyry roky poctivě stara o třidni knihu a zaliva kvitka, že nosi čisty ubor a po večerach pomaha mamě pomyvať. Přitym tam take věci už davno němusi byť, stači ohodnotiť paru kryteryji a hotove. Tež hlupe němožu pochopiť, že je to uředni dokument a děcko tam nazyvaju „Mišanek", Peťulka", „Verunka" a tak všelijak. Samozřejmě to pisaju dycky na posledni chvilu a prokuřa u teho pul vyplaty. Bo jejich slovni zasoba by se vlizla na dvě A čtyrky, choďa pro radu za LiterKuru, kera ma slovni zasobu o jednu stranku delši.

Nědavno sem potkal kamoša kantora z učilišťa a on mi na to tema pravi: „Mysliš, že ty kidy kdo čita? Počumime na pruměr znamek a to vaše vystupni hodnoceni jebněme do koša".

16. 01. 2008
Tykani

Včera odpoledně sem potkal ve sborovně Nahradni kuru. Stala opřena o nastěnku a čuměla skleněnym pohledem do papiru. Kdybych škrtnul zapalku, tak ze sborovny moc nězustaně, bo vzduch byl značně nasyceny lihovyma vyparama. Už sem byl na odchodu, když mi kura pravi: „Ty, však si možeme tykať, ni? Sme skoro stejně staři." Pomyslel sem se, že mezi nama je asi taky věkovy rozdil, jak mezi prvni a posledni generacu Škodovky. Zamumlal sem: „Nashle" a dral se z dveři. Nahradni kura ale zavravorala, chytla mě za pazuru, svojim chraplakem pravila: „Řikej mi Boženko" a otřela se fusiskem o muj ksicht. Eště včil mam z teho vyražku a v noci se mi zdaly aji strašidelne sny. Nakoněc sem se ji ale ve futrach vysmeknul a zdrhnul. Tym sem se zachranil, bo inač by mi byla schopna ukazovať, tak jak Evženkovi, jaku ma na prdeli vytetovanu kvadraticku rovnicu.

Dněska dopoledně sem Nahradni kuru potkal na chodbě, tuž sem ju uctivě pozdravil: „Vitej, Boženko" a šel dal. Za zadama sem uslyšel enem: „Dobry děň paně kolego!" Od včil se asi něcham podepisovať lejstro s datumem, kdy si se mnu kera kura potykala, bo pak vypadam jak cyp a nezdvořak.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

20. 01. 2008
Ztraceny denik

V patek sem jedneho sedmaka načapal, jak při promitani naučneho filma cosi čita pod lavicu. Strašně se temu chlamal, tak sem myslel, že to budě jakysi ten fotograficky ksychtovy komiks, či něstydate historky z Bravka. To, co sem ale držel v pazuře, mi vyrazilo dech. Byl to deniček naši kury Jiřiny, kery ten sedmak našel ztraceny na schodach. Ně, že bych byl zvědavy jak kura, ale obsah teho denička vysoko předstihnul vyše zmineny časopis pro tynejdžry. Kuře Jiřině sem ho sice tajně položil před kancl, ale před tym sem se ho překopiroval, tuž vam tu z něho občas cosi dřistnu. Vim, že se to něma, ale jak inač bystě měli uplne a objektyvni informace o urovni českeho školstvi a kurach zvlaště. Na prvni kusek z denička se možetě těšiť už zitra. Zatym se mivejte.

21. 01. 2008
Z deničku kury Jiřiny - I. dil

Rano:

To se mi zas něchce. Aji muj nočni stolek ma větši chuť do roboty jak ja. Včera sem to přehnala. To osme pivisko a třeti večeřa mi jaksi něsedly. No co, zrobim se taky odpočinkovy děň. V prvni hodině pustim děckam video, v druhe tež, v třeti je něcham malovať, v čtvrte poležime na kobercu u jakesik te muzyky, patu hodinu skončim dřiv a v jednu už budu doma zpatky v lužku. Snaď to přežiju a něpřidu Ty dvě. LiterKura ale slavi narozky, tak budu dufam zalezle.

Večer:

Tak sem se po šichtě dobře přespala. Už je mi lepši, ale něbudu se přemahať, aby se mi to něvratilo. Ty dvě cely děň nevytahly paty z kanclu. Cinkani a chichotani jich jaksi zmohlo. Na připravy seru, však cosi rano vymyslim. A kdyby ni, ukolu a članku maju děcka v knižkach vpysk.

23. 01. 2008
Kuři posezeni

Tak sem vum při hledaňu čehosi zajimaveho do vyuky omylem zabludil na stranky teho RVP a našel sem tam taku kuři prezentacu. Na zavěr se tam pravi, že diky ŠVP se kury koněčně možu dať kavu. Nevim, jak to ony robi, ale naša hlavni koordynatorka v ustavě začala aji přespavať a po nocach tiskně furt jakesi tabulky. Času něma ani o přestavce, ze stresu se futruje samyma čokoladama a od zaři přibrala už dvaceť kilo. O posezeni s kafičkem se ji može enem zdať a nosi aji plinky, bo na hajzel se kvuli hodnoceni kompetenci už vubec nědostaně. Navic mi na moju nastěnku, na kere sem měl vyvěšeneho noveho Superba a kuru v bikynach, přiťapla tydenni plan, kery tvořila čtrnact dni, tak už je stejně na hovno. Sem zvědavy jak dopadně, možna s kafičkem v pazuře, vyhořela za plotem blazinca.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

28. 01. 2008
Patečni sutěž

To co se v našim usatvu odehralo minuly tyděň, něma obdoby. Kura Vladěna, kera ma každy patek odpoledně ve vykrmně dozor, vymyslela taku fajnu sutěž. Ten z kantoru, kery v patek skonči posledni hodinu nejdřiv a dovedě děcka na obid jako prvni, dostaně od ni lahev jakehosi koňaku. Vladěna totiž spichala domu, aby stihla svoju kuři telenovelu. Čim dřiv děcka dožeru, tim vic milostnych zapletek Vladěna stihně.

Kury se už rano zapisovaly do startovni listiny a štenkrovaly se mezi sebu, kera z nich vyhraje. Vymyšlaly se tež vymluvy, kdyby ich kdosi načapal. Všeckym ale vypalila rybnik Nahradni kura, kera o sutěži něměla ani šajnu a přesto do vykrmny s děckama vkuřila už patnact minut po začatku posledni hodiny. Vladěně pravila, že pry se ji zda v třidě strašna kosa a němože tam boroky děcka při patku držeť. Čemu ty děcka byly spocene a enem v tilkach ale nikdo nevi.

Chvilu po tym, co se Nahradni kura z vykrmny vytratila, se ve dveřach naraz objevila Hlavni kura s kopiju startovaci listiny a prupisku. Naš ustav včil asi hodně ušetři, bo tu prupisku se Hlavni kura postupně odškrtavala kury, kere skončily vyuku před zvoněnim, a kere budu pul roka bez osobniho. Ani vymluvy na dojebane hodinky a zvoněni v ušach něpomohly. Kury si včil navzajem věřa asi jak severni a jižni Korejcy, bo němožu přisť na to, kera z nich to Hlavni kuře bonzla.

30. 01. 2008
Nahravka z porady

Tak se mi podařilo tajně pořidiť kratky zvukovy zaznam z posledni porady v našim ustavě — poslechnitě.

Prvni mluvi naša koordynatorka ŠVP, pak ji ale do řeči skoči Nahradni kura, kera přišla pozdě a něma šajnu, o co vlastně idě. Ostatni kury se začinaju baviť, Hlavni kura se snaži zjednať klid, ale moc se ji to nědaři...

2. 02. 2008
Kantor nostalgicky

Vysvědčeni rozdane, mikroprazdniny (jak pravi jeden čtenař mojiho bloga) v pulce, školni rok tež, venku se všecko chmuři, tuž na mě pada jakasi nostalgyja. Spominam, jak kdysi byly děcka vic chytre, kury miň hlupe a Ty dvě častějši střizlive.

Pamatuju, jak eště před paru rokami vypla elektryka a nic zvlaštniho se nestalo. Včil se malem vyhlašuju elektrycke prazdniny, bo někeři kantoři su bez videa, komputera, projektora a hyperaktivni tabule v dupě. Nesu schopni ničim inym děcka zaujmuť a ani se pořadně vyjadřovať. Němi jim cosi zabavneho a zajimaveho z života povykladať nebo je pro cosik nadchnuť. Taky přiklad — raz u nas jedna kura celu hodinu enem proseděla na řiti a nechala děcka po sobě hazať papirkama, bo měla připravu v emajlu a nešel zrovna internet. Ukazovatko, mapu, křidu, mozek a dobry osobni přiklad používa čim dal meně kantoru. Vidim

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

našu PomyjKuru. V rodince uči o škodlivosti kuřeni a chlastu, o te seksualni odpovědnosti a hrozbach kriminality. Děcka v dědině ju ale paru razy za tyděň potkaju nalitu, s cygaretu v hubě, každy měsic ma ineho šamstra a v drogeryji ju raz načapali, jak potajnu strka do kabata zubni pastu.

Vim, že sem tu hodněkrat pisal o kurach, kere něumi ani zapnuť kopirku. Na druhu stranu su ale aji take, kere sice kopirku a komputer zapnuť umi, ale zas něsu schopne z hlavy o čemsi povykladať. Děcka su ine, jak před deseti rokama, to je jasne, ale jak kantor chce, dřista se s nima fajně a nepotřebuje k temu ani prezentacu, ani film s prostorovym zvukem. Zkratka, chcu řeknuť, že všeckeho s rozumem. Co buděme robiť, až děcka omrzi všecke ty těchnicke vymoženosti? Stavjať se na palicu, žonglovať a svlikať se?

Zda se mi, že kdysi studoval kantořinu ten, kdo byl chytry, vyřečny, inteligentni, čestny. A včil...?

4. 02. 2008
Angličtina pro začinajici kury

Hlavni kura je po Novym roku jakasi rozjeta, furt same porady a novinky. Asi na Sylvestra přebrala, či ji na palicu spadnul šanon, bo se naraz uvědomila, jake ma jeji kuři sbor nědostatky v cizich jazykach. Jedina aprobovana EnglišKura u nas robi enem proto, bo ma tiky a vysoky tlak. Co chvilu škube rameněm a kolabuje, tuž by ju indě nepřijali. Furt se za ňu musi suplovať. Kury ale misto angličtiny probiraju svoje předměty a děcka tym padem umi snaď lepši aji finsky jak anglicky. HistorKura, kera něumi anglicky ani grknuť, zkušala raz jednu hodinu podle přiručky odsuplovať. Jak ale duležitě po česky přečitala „...my baby..." a odbočila k hystoryckemu vyznamu matryjarchatu, děcka se začaly chlamať a v křečach ohryzavaly žakule.

No prostě, od minuleho tydňa probiha pro kury školeni anglickeho dřistani a ustav je z teho naruby. Vedě to jedna duchodkyňa, kera byla pul roka v Brytanyji ve vazbě. Nahradni kuru sem dněska potkal na chodbě, jak lomila rukama a ukazovala: „Ja mam, taku, ale taku hlavu." Pry se musi na druhu lekcu nadřiť děseť sloviček. Ustav dokoňca poskytnul všeckym přihlašenym dotacu na zakupeni slovnika, ale kury su vynalezave. Slovniky se kupily enem do dvojice a zbytek uvalily za šminky. Hněď po prvni lekci pry to vzdala naša nejstarši kura, kera na koňcu hodiny vyrvala svuj strojek z ucha a nasrana pravila: "Čemu se ti cypi něnauča česky?" Ty dvě se ji to eště pry snažily rozmluviť, ale pak usudily, že tři měsice před duchodem ju fakt něbudu nutiť.

Ja s Evženkem sme temu cyrkusu naštěsti unikli, bo sme odkojeni na brytskem hevymetalu a ten zahranični jazyk nam celkem idě. Akurat už asi nebuděme mocť kury tak lehko ošuliť. Bo jak něchceme, aby kury věděly, o čem dřistame, mluvime spolu anglicky a tvrdime jim, že večerně studujeme španělštinu a procvičujeme idyjomy.

Tuž snaď budě měť to školeni jakesik ty vysledky, bo už mě něbavi v jednym kuse kury posluchať, jak se bavja o tym, kery to byl ten Windows, a že asi musi byť fest zazobany.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

7. 02. 2008
Šesťakova psychicka ujma

V patek rano, o volne hodině, sem jak dycky vylez z kanclu a valil na hajzel. Jak sem ale šel kolem šeste třidy, zdalo se mi, že tam je jakysi kraval. Kuknu dovnitř a tam žadny kantor. Tuž se pytam děcek, kereho včil maju a ony, že HistorKuru. Dořval sem je, ať su potichu, šroti časovu osu a zavřel dveře. To už sem zdalky viděl valiť spocenu HistorKuru Maňu s ukazovatkem v pazuře a modelem pyramidy pod pažu. Lamentovala, že se třikrat vracala do kanclu, bo je sklerotycka. Pomyslel sem se svoje, bo naša Maňa je znama tym, že jeji vyučovaci hodina neni delši jak poločasova přestavka ve fotbale.

Cestu z hajzlu idu zas kolem šeste třidy a znova slyšim kraval, eště větši jak před tym. Zaklepu, kuknu tam, třida vzhuru nohama a na tabuli děckama vypsane kurzy na Manin navrat. Pravil sem se, že to snad neni možne, podruhe sem děcka dořval a třisknul dveřama. A co, po chodbě už vali Maňa, včil ale v kabatě a s igelitku plnu kobližku. Že pry pořada o přestavce taku malinku oslavu tak musela odskočiť, a že ani prachy s sebu něvzala a brala zas na sekeru.

To ale nębylo všecko. O přestavce idu na chodbu na dozor a z šeste třidy do třetice řev jak v devětaosumdesatem na Narodni třidě. Včil sem ale poznal, že to řve Maňa a občas keresi děcko zabeči. Radši sem tam už ani nešel. Dveře se otevřely až po zvoněni na dalši hodinu. Maňa spocena a ruda valila ku schodum. V pazuře zlomene ukazovatko a pod pažu slisovanu pyramidu.

Něchtěl sem se vyptavať, ale ty ubečene děcka mi pak same povykladaly, jak jich HistorKura dořvala, že nestihaju zapis a tak museli makať eště celu přestavku. Ukazovatko pry zlomila ona samotna, jak třiskala do katedry při dyktovani. Pyramida se ji potym rozmačkla, jak s ňu tępla po jednym pomalejšim synkovi, co se suseda pytal na posledni větu.

Už se fakt nědivim, co se o kantorach piše a jake seryjaly se o nas toči. Přesně tak to v ustavach chodi. Možna eště horši.

9. 02. 2008
Kury u Mauntfilda

V patek sem zas urobil kravinu a sednul ve vykrmně ku stolu plnemu kur. Kupodivu nęprobiraly ani ŠVP, ani sproste děcka, ani bulvar, ani žadny seryjal. Kvokaly o tym, jak tři z nich byly předešły děň u Mauntfilda. Nechaly se zlakať tym ukoktanym v reklamě a po šichtě, hněď v puldvanacte, fachaly za Bedřichem Travnikařem.

Okamžitě u vchodu pry je drapnul jakysi chlop převliknuty za motorovku a každe nutil kosarku a bazen. Jak mu pravily, že su kantorky, otočil a pry ať kupi aspoň tyčku na pichani ďur pro sazenice. Kury pak chodily dobru hodinu po prodejně a u každeho přistroja se pytaly, co všecko to umi, jak by se chystaly založiť zahradnicke družstvo. Robily, jako že na to všecko maju — pry aby vylepšily mineni veřejnosti o platach kantoru.

Nakoněc se každa kupila zahradnicke nužky za čtyry stovky a už už se hrnuly k temu magickemu kolcu s Beďovym prstiskem. Něž pochopily pravidla, uplynula skoro pulhodina a zakaznici za nima pry už remcali, ať toči, nębo s nima zatoči. Byly celkem uspěšně — každe z

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

nich to prstisko ukazalo slevu přes padesat procent. V životě nic nevyhraly, tuž byly rozjařene jak banikovci po tytulu a dvě z nich vyhecovaly tu třeti, kuru Denysu, ať kupi kosarku, že ju budě měť určitě zadarmo. Denysa se něněchala dluho přemluvať, valila do nejbližšího bankomata a vybrakovala z něho celu svoju vyplatu. S ostatnima kurama pak vybraly nabušeny model kosarky za osumnact litru, zacalovaly a cele nažhavene postavaly ve frontě ku kolcu. Jak na nich přišla řada, Denysa se rozkročila, až ji rubly sylonky a kolco rozfachala tak, že se Beďovo prstisko malem urvalo. Prodavač aji ludě ve frontě znervozněli, esli to kolco vubec vydrži.

Vydrželo. Po minutě začalo spomalovať, kury ani nědychaly a Denysa se pazuru zakryla očiska. Jak je otevřela, uviděla, že jeji dvě kamošky čumi kděsi indě a robja, že ju něznaju. Pak zjistila čemu. Prstisko na kolcu ukazovalo na nejnižší možnu slevu — dvanact procent. Denysa se prvni chtěla hadať, že to budě reklamovať, ale to už ju odžduchnul dalši zakaznik. Chvilama bečela, chvilama se utěšovala, že možna vyhraje to zahranični faro. Skončila bez vyplaty, s kosarku, kera ji je na hovno. Bydli sice v baraku, ale chlop kolem dokola všecko vybetonoval, bo je automechanik a tak potřebuje placy pro zakazniky. Denysa tym dvum včil němože přisť na meno a dala se aji inzerat: „Prodam zanovni kosarku, nebo vyměnim za vestavnu trubu."

Tuž, tak sem to v te vykrmně všecko zaslechnul. Jak sem odchazal, kury Denysu zrovna chlacholily, že ty dvě jeji kamošky, co se ji včil v ustavě vyhybaju, su na tom podobně. Maju zahradnicke nužky, ale u baraku ani křoky ani stromky. Potajnu si v kabošu tyma nužkama pry střihaju pazury.

11. 02. 2008
Zapis trpasliku

Tak už mame tež po tym zapisu trpasliku do prvni třidy. To, co temu předchazalo, ale stalo za to.

Kury se strachovaly, že jak přidě malo děcek, budě kerasi vyvalena pro nadbytěčnosť. Temu se už dluho dopředu štenkrovaly, kera z nich přilaka do ustavu vic děcek a tak se zachrani svuj flek. Od podzima objižďaly svoje rozvětvene familije, hučely do susedu a znamych, za vlastni prachy se něchavaly tisknuť inzeraty v novinach a slubovaly same jedničky na vysvědčeni. Po nocach se, jak za vyjmečneho stavu, pližily přikrčene a namaskovane kolem slupu a zastavek v celem okrese a přibijaly letaky k zapisu. Paru starostu z okoli aji vypisalo něoficyjalni odměnu na hlavy tych zaškodniku, keři sprostě bantuju děcka z jejich dědin. Hrozili se, že by inač museli pozavirať svoje malotřidky. Naši Hlavni kuře bylo emajlem dokońca vyhrožovane, že esli ma v te kampani pazury, ať se na pamatku naposled vyfoti svoju naleštěnu Audynu a zlateho retrivra Chrudoša.

A vysledek? Každa ze zučastněnych kur o osum tisic lehči a ku zapisu přišly akurat tři děcka navic...

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

12. 02. 2008
Lustrace

Dněska sem šel kolem kancla ŠanonKury, dveře otevřene a uvnitř se Ty dvě přehrabavaly v papirach. Dočitaly se totiž v dennim tisku, že se daju kdesi kupiť dyplomy bez studyja a tak se rozhodly zrobiť čistku. Že pry určitě na kohosi přidu, budu mocť jakusi tu silu koněčně vyvaliť a zvednuť se zas osobni. Kopaly v papirach pul dňa, protelefonovaly s vysokyma školama hrubo prachu, ale na žadneho falzyfikatora něpřišly.

Jediny kdo to odnis, je samoživitelka Marcela, kera uči čtvrtu třidu a dobira jakesi hodiny hudebky na druhem stupňu. Odpoledně chodila po ustavě a bečela, že se musi hledať novy kuři flek. Nic sice něfalšovala, ale Ty dvě ju, švadlenu s maturytu, přijaly před pěti rokama s tym, že se Marcela školu co jak nejdřiv dorobi. Ta se samozřejmě ale na celu vysoku vysrala a v klidu vykonavala činnosť pedagogicku. Tym dvum se to diky jejich alkoholovym dychankum vykuřilo z hlav, no a včil se na to spoměly. Hrdě nisly pod pažu jeji osobni složku, jak by odhalily estebaka ve vladě.

Na druhu stranu, taky bordel može byť fakt enem ve školstvi. Už kdo viděl, aby při operovani žlučnika asystovala vyučena prodavačka, či rozsudek nad mafijanem vynis kadeřnik?

14. 02. 2008
Valentyn

Ty dvě zas byly dněska rozjete. Už od rana litaly z vrchu na dul, vylepovaly na kaboše červene srdička a všeckym se chvastaly, že pry maju obě rude valentynske spodni pradlo. Zajimalo by mě, kolik sovětskych vlajek ze školni hury na ty jejich bombarďaky a kozi chlivky padlo. Ke mně s Evženkem se tež tlačily. Vyřvavaly, že Valentyna je třeba fest oslaviť, rozpinaly bluzy a esli pry chceme viděť rudu zařu nad ustavem. Pravil sem, že ne, zatahnul Evženka zpatky do kancla a zabuchnul. Z jejich rude zaře by sem myslim měl černo před očama. Sem zvědavy, co Ty dvě budu robiť na MDŽ.

Jak přišly do ustavu děcka, tak se naštěsti stahly do svojich kanclu a tam napočly druhu gryjotku. Když už sem zminil ty děcka, dněska nębylo z učeňa nic. Ti mladši s kurama zpivali ve všeckych hodinach milostne pisně a čuměli na mě jak na cypa, že po nich chcu ukoly. Devaťaci, ti se zas enem navzajem ožužlavali, tak sem robil, že jich něvidim.

V poledně idu do sborovny s třidni knihu a tam Nahradni kura cosi přibija na nastěnku. Jak mě uviděla, robila, že čita směrnice a zdekovala se. No a na te nastěnce bylo pověšene take obrovske červene srdce a na nim napisane: „Našimu milemu vedeni Vaši zaměstnanci. Mame Vas radi, stě fajne, ustav pozdvihujetě." Tuž takym zpusobem si Nahradni kura jisti svuj flek. Odpoledně sem u nastěnky viděl obě, jak čitaju, dojetim potahuju a děkuju všeckym přitomnym kuram.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

16. 02. 2008
Papirova kontrola

Včera se Ty dvě během dňa posbiraly od kantoru všecku pedagogicku dokumentacu aji třidni knihy a zrobily nĕvidanu kontrolu. Zašily se do kancla a zkumaly, esli mame spravně vyplněne kolonky a esli proškrtavame podle pravitka. To už je u nas taka tradyca. Učiť možeš jak chceš, ale jak moš problemy s papirama, si v dupě.

Odpoledně pak oznamovaly, kolik keremu strhavaju z osobniho za nědostatky v admynystratyvě. Mě se zavolaly tež a pravily, že sem bordelař, a že od přištiho měsyca mam o tři stovky meně. Ja sem jim na to pravil, že nĕvim, z čeho mi to chtĕju strhnuť, bo osobni nĕmam od te doby, co sem odmitnul v nedĕlu plevať na školnim zahonku. Ony na to, ať pry moc nĕvyskakuju, že mě enem zkušaju, ale esli pry eště raz nĕzrobim za datumem tečku, budĕ z teho zapis.

Tak nasrany sem už dluho nĕbyl. Kdyby Ty dvě radši raz za čas zkontrolovaly kury, kere s dĕckama cele pololeti čumi na filmy nĕbo enem kresli obrazky do sešita. Asi se už doopravdicky poohlidnu po inši robotě.

18. 02. 2008
Čistka

Tak, po Marceli mame dalši vyvalene kury. Už sem tu pisal, že Ty dvě kupily do ustavu ten chlastomjer, no a při pondĕlku s nim vyrazily do terena. Přes vikend pry střizlivĕly, kdyby nahodu kerysi pravil, že budĕ fukať jedině s nima. Od absťaka se cele třepaly a bezteho se tĕšily, až budĕ po kontrole a daju se svoju davku.

Měly to fajně vymyšlene, bo v patek pustily famu, že tu v ponděli obĕ nĕbudu. Kury v kabošach od rana napočinaly zasoby a tĕšily se na super dĕň bez vedeni. Pravě temu byly fest zaskočene, jak se Ty dvě rano objevily v prvnim kanclu a vytasily chlastomjer. VarhanKura, kera se dušovala, že je čista jak Čunek, nafukala dvě promile. LiterKura zase tvrdila, že ty tři a pul promile su zbytkač z včerejši domaci oslavy. Obĕ už po poledňu balily vercajk.

Z ostatnich kur už žadna nĕnafukala, bo zprava o mjeřeňu se šiřila rychlejši jak ptači chřipka. Kury se stačily poschovavať na hajzly, pod schodiště, do skladu, nĕbo se zamknuť aji s dĕckama do třid. Tam do sebe lily mineralky a zahryzavaly to bučkem, aby co jak nejdřiv vystřizlivĕly.

My s Evženkem sme naschval po te zpravě nĕchali otevřene dveře a vartovali. Nula cela nula Ty dvě asi eště na dyspleju nĕviděly, bo krutily hlavama a davaly nam fukať eště raz. Maju smulu, nas nĕnachytaju. Ja se davam pozor a Evženek za cely svuj život vypil akurat jednu pulku, jak zjistil, že naletĕl na Herbalajf.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

21. 02. 2008
Kantor na konkurzu

Po posledni kontrole v ustavě sem byl tak nasrany, že sem hněď večer najel na internetě na stranky, kdě nabizaju robotu. Trochu sem se tam přehrabaval mezi pomocnyma zednikama a prodejcama baget a nakoněc sem poslal muj kantorsky životopis do fabryky, kera hleda dylera svojich vyrobku. Bylo to skryte pod honosnym nazvem "obchodni reprezentant firmy". Ale pravil sem se, že vnucovať luďam šmejdy je jednodušši, jak vnucovať děckam učivo.

Už druhy děň mi volala jakasi roba, či by semněpřišel na pohovor s šefem. Chvilu sem uvažoval, jak to urobiť v ustavě, aby se teho Ty dvě nědohmatly, ale nakoněc sem pravil, že přidu. Tuž sem se včera domluvil s Evženkem, že mi pohlida děcka a zdrhnul sem z roboty o cosi spiše, aby sem se moh nasmradiť, zauzlovať vazanku a chlustancem přeleštiť moje jedine kantorske buty. Eště, že sem nědavno kupil na splatky starši, mirně burnutu Filcku, bo s mojim Trabošem by mě bylo haňba tam vubec přijechať.

Ve fabryce mě posadili do takeho kamrlika, kdě se tlačilo asi patnact dalších ludi. Někeři ale, po chvili rozhližani, stanuli a zdrhli. Že pry mysleli, že idu na pohovor a ne na mitynk. Potym koněčně přišel taky ten manažer v kvadru a pravil, ať se mu každy představi a řekně, čemu se do konkurza přihlasil. Tuž všeci jak děcka v ustavě stavali. Byli tam sami mladi, svobodni, perspektyvni, tuž muselo pusobiť komicky, jak přišla řada na mě. „Sem kantor, mam tři děcka a maly plat," pravil sem a sednul zase na řiť. Připadal sem si jak na jakesi psychologicke seanci alkoholiku, keři se svěřuju ostatnim ve skupince, čemu chlastaju. Srandovni byla jedna děvucha, kera jak měla promluviť, začala se potiť jak kura na grylu. Pokapala se cely svuj životopis a na kostymku ji naskakaly mastne fleky jak na mojim svačinovym sačku. Manažer měl co robiť, aby se nězalknul, bo pravila, že se menuje Dana Sucha. Potym tam byl eště taky ekzot, kery furt škubal hlavu a chvastal se, že ma pracovni zkušenosti z dvanacti firem. Čemu všecky zkrachovaly, se už ale pry přesně nězpomina. V druhe časti pohovora sme dostali taky test, v kerem byly logicke ulohy na urovni pate třidy. Asi se fabryka zychruje, aby nězala uplneho debila. Po testě nam ten manažer poděkoval a pravil, že o vysledku nas budě informovať emajlem.

To sem zvědavy, co mi z fabryky napišu. Podam vam o tym co jak nejdřiv zpravu. Bezteho to tam ale chodi jak u nas v ustavě. Misto se slubi komusi z familije a potym se zrobi konkurz, aby to nębylo tak napadne...

23. 02. 2008
Nad listami čtenařu II.

Tuž zas odpovim na paru vašich emajlovych dotazu.

Furt se mě pytatě, esli to, co tudy pišu je fakt pravda. Tuž vum pravim, že ja. A realita je eště horši, akorat to dycky nęumim tak fajně popisať, jak to doopravdy bylo.

Tež se dotazujetě, kdy su u nas v ustavě ty jarni prazdniny. Je mi to luto, jak přejeta žaba Bursikovi, ale to vum nęmožu prozradiť. Bo to by každy, kdo ma o trochu většu inteligencu, jak naše vedeni, vypatral, v kerym okrese meškam. Mam ale duvodne podezřeni, že take dotazy posilaju kury z našeho ustavu, aby mě definityvně vyhmatly a eksemplarně bonzly.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Temu nĕrobim žadnu pauzu a nĕkere historky se staly v inym tydňu, než pišu. Snaď mi taku malu občasnu datumovu mystyfykacu odpustitĕ.

Posledni kategoryja nejčastějších dotazu se tyka teho, kdy už koněčně přestanu pisať a nĕbudu svojim přihluplym dřistanim robiť haňbu inteligentnim blogmajstrum. Co na to praviť? Namĕtu na pisani mam vpysk, asi tak eště na dva roky a s každym dněm přibyvaju dalši. Tuž by byla škoda to splachnuť do šuplika, no ni?

28. 02. 2008
Fronty v ustavu

Tak sem chvilu bulal pisani, bo mĕ přepadlo take sviňske rymisko, že sem dycky po šichtĕ enem bechnul do lužka a spočival. Ani na brygadu sem nĕšel. V nedĕlu po pulnoci mĕ totiž zbudilo psisko, kere vylo jak by ho nakladala partyja Čiňanu aji s vyběhem do dodavky. Temu sem vyletĕl na venek enem v trenclach. Naštĕsti psisko nikdo nĕodnašal, ani Filcku mi žadny nĕpačil. To popity sused bambelal u mojich vratek a vyřvaval, ať ho roba pusti domu. Jak sem ho boroka poponašal k jeho baraku, střepala mĕ kosa a rano sem se zbudil zachrchlany jak přetĕčena žumpa. Už je mi dněska lepši, tak zase možu dřistať.

V ustavĕ se včil robja fronty jak na pracaku. Ty dvĕ zjistily, že tři propuštĕni kantoři su fakt moc, a že až se trochu nahrabu na suplovani, budu museť kerehosi zase přijmuť. Sem zvĕdavy, či přibydĕ nova kura či novy chlop. Nĕkere individua, kere se k nam choďa hlasit o robotu, bych ale nĕpustil ani na večirek hipisaku, natož mezi dĕcka. S Evženkem sem se ložil o dvĕ stovky, že Ty dvĕ stejnĕ zas přitahnu kohosi z familije. No, uvidime.

Malem bych zapomnĕl, volali mi z te fabryky, kdĕ sem byl na konkurzu. Pravili, že lutuju, ale do dalšich kol pry postupuju inši uchazeči, a že mi vinšuju mnoho uspĕchu v moji dosavadni robotĕ. Tak nĕvim, či přijmuli tu zpocenu, či teho zkrachovalca...

1. 03. 2008
Kantor u Mek Drajva

Ve vykrmně se zas včera GastroKura vyznamenala. Po třeti v měsicu uškrcena karotka s kobzolem. Tuž sem se radši po cestĕ z roboty trochu nadjel a stavil se u teho Meka Donalda.

Dovnitř bych se nĕodvažil, bo muj ubor ani buty popravdĕ nĕpatři k nejmodernĕjšim. Temu sem zamiřil k temu magickemu okynku, kdĕ nataženu pazuru frajersky podatĕ prachy a o kusek dal do te same natažene pazury dostanetĕ cosi k sežraňu. Chvilu sem pozoroval paru borcu, jak to robja a potym sem tam přistavil s moju Filcku aji ja. Natahnul sem pazuru se zbytkama od vyplaty a poručil se největšiho hamburgera. Jak sem ale chtĕl popojeť, motor jaksi zaškubal a zdechnul. Chvilu sem zkušal ho znova startnuť, ale ani nĕškytnul. Z Bavoraku za mnu vylizali manažeři, nadavali mi do šulinu a jeden taky urostly mi pravil, že s takym strojem mam přistaviť do sběrneho dvora a ne k Mekovi. Nakoněc mi Filcku od okynka na parkoviště vyžduchal jeden manik s džipem a domu mĕ odtahnul Evženek, keremu sem musel volať.

Že ja sem teho stareho dobreho Traboša prodaval.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

3. 03. 2008
Klamerkova sutěž

Dněska zas bylo veselo. PastelKura přihlasila ustav do jakesi sutěže, kdě se musi poslať fotografija co jak největšiho obrazca z klamerek. Tak s děckama dva tydny stavjala Ajfelovku pět krat osum metru.

Děcka už chodily ve starych pozašivanych galatach, bo jejich mamy něměly čim připnuť pradlo na šňuru, tak ani něpraly. Aji kury, včetně Tych dvuch, každy děň přinašaly jakusi tu klamerku, keru bezteho kděsi šlohly. No a dněska, jak byl koněčně ten vytvor vyfoceny a děcka ho rozburaly, chtěla PastelKura tu fotografiju uložiť do komputera a misto teho ju definitivně z foťaka smazala. Tuž chodila cela ubečena, že znova už se to něstihně, bo uzavěrka je zitra a co včil ma praviť děckum, kere se těšily na zajezd za vitězstvi. Ja, ja, o těchnicke zdatnosti našich kur by se dalo pisať doněkonečna.

6. 03. 2008
Pazurka

Opravoval sem dněska v kanclu pisemky a naraz slyšim jakusi znamu melodyju. Vyliz sem na chodbu a z pate třidy se ozyvalo: „...v jednym dumku na Zarubku..." od teho Jarysa Galaťoťa. Bo tam měli otevřene dveře, nakuknul sem a tam kura Jiřina s paťakama. Synci s děvuchama se kolibali ve čtyřech frontach a tancovali pazurku, či jak se ten polsky plecovy taněc nazyvo. Jiřina k temu švihala ukazovatkem do rytma a občas keremusi struhla, že se kolibe malo. Někeři synci byli celi ubečeni, bo taky paťak by se radši dotykal rozježděného skunka jak děvuchy. Však jich to do devitky přejdě.

Jiřina mě uviděla a pokyvala ať idu dale. Že pry nacvičuje kulturni vložku na partajni MDŽ a ať ji upřimně, ale upřimně pravim, jake se mi to zda. Včil se ji asi budu museť vyhybať, bo sem ji upřimně, ale upřimně pravil, že mi ona s tym klackem a ty ubečene děcka před ňu, připominaju osumadevadesaty na Narodni třidě.

7. 03. 2008
O liskani a MDŽ

To zas byla včera v televizi dyskuza. Něchcu pani Jilkovu křivě obviniť, ale připadalo mi, že pul hodiny před vysilanim vylizla před Kavči Hory a zbantovala do vysilani prvni osoby, co šly kolem. Zase na druhu stranu, aspoň cely narod viděl, jake su mezi nama kantorama indyvidua. Kura, co z vlastniho kupuje děckam v třidě darečky. Jeden ředitel, kery nevi, co se mu v ustavu děje a druhy, keremu furt padaju bryle a sotva ma vedle sebe kuru, už ji osahava pazuru. To nemluvim o pani psycholožce, kera by svojim laskavym přistupem převychovala snaď aji Hitlera. Co se ale teho tematu tyče, ja sem paru razy tež vyliskal. Napřiklad jedneho chachara, kery kuřil za školnim kompostem a druheho, kery o přestavce pušťal z okna chrchlance na prvňaky. No, stači, bo jak slyšim ty odborne dřisty nad našim školstvim a vim, jak to v realu chodi, je mi zle.

Inač dněska sem chtěl o přestavce vlezť pro cosi do sborovny, ale byl sem vyžduchany kurama, bo se tam daly tajny sraz a slavily MDŽ. Častovani, pugety, kyble, stiskani a tak.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Beztak tam měly aji svoje červene knižky, co se schovaly na pamatku. Eště potym měly hlupe řeči, že kdybysme byli s Evženkem co k čemu, pospojujeme třidy a učime za ně. Pravil sem jim, že podle množstvi takych kuřich sletu ve sborovně, se mi zda, že MDŽ byva posledni dobu jaksi často. Tak su zase nasrane. Aspoň mam v kabošu klid.

11. 03. 2008
Svalovec Karlik

Tuž mame v ustavu prvniho vyherca konkurzu. Je to taky nabušeny svalovec, byvaly plavčik, tak co by němoh učiť na prvnim stupňu, ni? Že pry slubil započnuť pedagogicke studyjum hněď v zaři, esli se ale něvrati zpatky na břeh bazena. Něověřene zdroje pravi, že je to vzdaleny synovec Nahradni kury a zbytek zajemcu s dyplomama z pedagogickych ustavu byl odmitnuty.

Inač byl nam představeny jako Karel, ale ať pry mu klidně pravime Karlos. Ja ho tu budu nazyvať Karlik, ale spiš by mu sedělo „kralik", bo dněska sem ho pozoroval ve vykrmně. Dal se akurat pět misek salatu a pul platku masa. To všecko zapijal dvěma sklinkama mlika. Tuž ja bych se zesral do minuty. GastroKura ale budě spokojena, bo ji aspoň zbydě masa a kobzoli pro bravka.

Kury pod šedesat a děvuchy nad osum omdlivaju, enem kolem nich Karlik projdě. Že pry koněčně chlop, a že pry ja s Evženkem se mu němožeme rovnať. Tuž sem jim na ty jejich hlupe řeči pravil, že ani tři kury dohromady se zas němožu vyrovnať počtem operaci za minutu kalkulačce od Vjetnamcu. Akurat HopsaKura, kera je mirně kulhojidni a už nězrobi ani vymyk, se třepe, aby ju něvyvalili a jeho něpřesunuli od přištiho roka na jeji misto.

Tuž tak. Dva fleky su u nas eště prozatym volne...

14. 03. 2008
Kuzelna rybka

Musim se Vam pochlubiť. Vymyslel sem, kromě roboty ve skladě, taky fajny zpusob menšiho kantorskeho přivydělku. Minuly tyděň sme s děckama v jedne hodině jaksi došli k ruznym pověram. Tak sem jim nakukal, že jak hodi před pisemku kuzelne rybce do školniho akvarka jakusi korunu, maju zaručenu obstojnu znamku. Dněska rano sem vylovil dvacet osum padesat. Na svaču dobre, no ni? Sice už za mnu paru děcek bylo, že dostali kulu a přitym kuzelnu rybku dobře podplatili, ale pravil sem jim, že rybka už je starši, menši mince něvidi a ať hažu minimalně desitky.

Tak sem zvědavy co budě přišti tyděň. Akurat musim dobře vartovať a včas vyloviť, bo jak mě předběhně kerasi SocKura, budu měť utrum. Uvažuju, že položim na hladinu uměle žabince, aby měly kury odpor ponořiť pazuru.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

15. 03. 2008
Z deničku kury Jiřiny - II. dil

„Zas tyděň předstirani nadšeni z ŠVP za mnu. Ale co ineho možu robiť, jak něchcu přisť o svuj flek. Kdě indě bych mohla při robotě tak spočivať, jak v našim ustavu. Eště paru razy musim koordynatorce pochvaliť bluzu a hlavně nězapomenuť na jeji narozky. Bo kdo je s ňu zadobře, ma perspektyvu. Prachu je třeba. Inač by sem němohla chodiť na take fajne akce, jak kupřikladu včera.

Přinisla mi listonoška obalku s vyhernim kuponem na moje meno. Že pry ale ten prezent dostanu, jak se dostavim na jakusi sešlosť aji s večeřu. Něvahala sem a a ji s chlopem sme tam vyrazili. Byla sice taka mlha, že aji letadla radši fachaly po dalnici, ale přišli sme na čas. Prvni hodinu v lokale sme mrznuli u prazdnych stolku potmě, ale potym přišel taky fajny mily chlopek s kožuchama, tuž samo že sme nakupili. Zabaleni v kožuchach sme pojedli parek s hořčicu a těšli se na ten prezent. Bylo nam řečene, že esli ho chceme, musime kupiť kožuch eště aspoň jeden. Tuž kdo by taku fajnu nabidku nězužitkoval? Muj chlop sice pod fusem brblal cosi o podvodnikovi, ale včil mame kromě třech kožuchu eště aji novy kastrol. Nic, končim pro včil s pisanim denika, bo začinaju ty ružove historky z gynekologyje."

17. 03. 2008
Opeřeny rukojmi

Posledni dobu je v našim ustavu jaksi malo srandy, tuž sem se dněska o trochu zabavy chtěl postarať sam.

Naša EkoKura totiž chove v svojim bijologickym kabinetě kdejaku havěť, ale jejim nejoblibenějšim zvířatkem je stary ustavni papagaj Franta, s kerym travi vic času, jak se svojim chlopem. Furt mu lešti mříže, vymyšla nove hrazdičky, pravidelně doliva vodu do napojoveho poloautomatu, dezinfikuje budku, střiha pařatky a fenuje chocholku. Dokoňca, jak paru razy do roka vyhlasi PoplachKura cvičnu evakuacu, leti EkoKura prvni pro Frantu a potym až pro děcka. Na prazdniny bere papagaja domu, bo ma strach, že ProntoKura by přes něho hodila smradlavy hader a utrapila ho hladem. Raz EkoKura aji prohlasila, že esli Franta scypně, budě museť změniť ustav aji aprobacu, bo spominky na něho by ju pronasledovaly jak paparacyp celebrytu. Sem zvědavy, esli už se EkoKura chysta, bo kdyby ptaci chodili na technycku prohlidku, něprošel by Franta ani s uplatkem. Musel by odevzdať kružek a podstupiť ekologicku likvidacu.

Tuž aby byla jakasi ta sranda, přifachali sme dněska s Evženkem do ustavu o cosi dřive, potajnu vlizli do kabineta bijologije, vyndali Frantu a schovali ho v stare kisni do sklepa. Na prazdnu klec sme umistili dopis, s vytřihnutyma pismenkama z novin, v tutym zněni: „ Esli chceš eště kdy pohladiť brko svojiho papagaja, něchej dněska za zastavku v igelitce kilo prvotřidniho uzeneho. Jak zrobiš jaky podraz, možeš klec prodať." Škoda, že se ptak raz na podzim tak leknul něučesane EkoKury, až přestal mluviť. Bo inač bysme eště mohli vytočiť jeji čislo a naučiť papagaja větu: "Zaaachrrraň mě, óóó jak trrrpíím!"

Při pondělku začina EkoKura pozdějši, tak se až do druhe hodiny nic zvlaštiho něrobilo. Ale přesně v pulce druhe hodiny se ozvalo hlašeni Hlavni kury: „ Žadam všeckych zaměstnacu ustavu, aby se okamžitě po skončeni hodiny shromaždili ve sborovně." Došlo mi, že je pruser. Ve sborovně seděla ubečena EkoKura s prazdnu klecu a dopisem v pazuře. Nikdo,

© Kantor dědinsky 2007 - 2008 kantor.bloguje.cz

kromě nas s Evženkem, nic něchapal. Hlavni kura nam všeckym pravila, co se porobilo, a že esli v tym unosu ma kery z nas prstiska, ať se přidě do hodiny přiznať. Inač zveda telefon a vola policiju, bo papagaj se pry da chapať jako cenny živy inventař ustavu a tym padem je to obecni majetek.

Tak a je koněc, balime vercajk, pravili sme se s Evženkem. Potym se ale Evženek nabidnul, že ma meně pruseru jak ja, tak že se možna Hlavni kura slituje a budě meť pochopeni pro taku tu kantorsku srandu, ni? Něměla. Evženek ma po osobnim a tři hospitace přišti tyděň. Tuž mu budu pomahať s připravama a cosik mu měsičně přispivať z moji vyplaty. S žertama končim. Bo inač bych se za chvilu musel vzať jakusi tu rychlu pujčku a skončil bych aji s familiju, v lepšmi připadě, v takym tym nahobytě. EkoKura už s nami něpromluvi. Němože pry už nikomu věřiť a Frantovi shaňa novu klec s kamerovym systemem a bezpečnostnim zamkem.

20. 03. 2008
Kratky přehled kratkeho tydňa

Ponděli
Akca Franta skončila fijaskem.

Dostal sem emajl od jedneho kantora, že spravce sitě jim v ustavě, na přikaz jejich hlavni kury, zablokoval v komputerach muj blog.

Utery
Ty dvě su spolu na jakesik poradě, bo jedna by všecko sama něpochopila.

Koordynatorka ŠVP je cela zmatena z novych knižek pro děcka, bo se rozčilovala, že v ponděli večer něbyl v kisni ten doktor Fraus.

Středa
Viděl sem po šichtě, jak kura Jiřina tahně od ustavu vuzek plny starych stolku, co byly v kotelně na podpal. Něvim, k čemu to potřebuje, ale aspoň može praviť, že to dotahla daleko.

Haluzky v ustavě su naaranžovane, vajca rozvěšane, kury a zajičci seďa v hnizdach. Tuž vinšuju fajne svatky.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

21. 03. 2008
Otravne jaro

Kožuch si vegeti v skřini,
synci už shazuju haro,
došlo i ve chlivku svini,
že je tu otravne jaro.

Tak sem se zvyknul na kosu,
břečku a tmu o pulpate,
aji na rymisko v nosu,
cesty jak strup hrbolate.

Kocuři po nocach vřešti,
bobr se pustil do hrazi,
sused zas Oktavku lešti,
enem ten snih jim to kazi.

Už je tu otravne jaro,
věter mi odfuknul buty,
kupim se na splatky faro,
zdrhnu v ty severske kuty.

Vezmu se čopku a Broka,
vratim se zas za pul roka.

Předložil sem vum dněska dalši kusek dila mojiho kolegy. Z basně idě vycitit, že z Evženka, narozdil od jeho prvotin, se stal už vyzraly autor. Teskněni po odchazajici zimě a viza něuprosneho a otravneho jara, kere odnaša všecky zimni jistoty do haja, je v naši narodni poezyji snad ojedinělym ukazem. Skromně by se dalo praviť — fenomen. Je až překvapujici, jak dilo něprvoplanově oscyluje mezi dezyluzu a naděju. Obdivuhodne, v někerych pasažach až těžko postřehnutelne, balancovani mezi personyfikovanu citovosťu a čistym materyjalismem, se tahně celu basňu jak tenka niť literarni rozporuplnosti. Na druhu stranu, přiroda, zvířatka, ludě, stroje — to všecko pohromadě, poskladane ve střidavym rymu, rozehrava dokonalu, barvitu, lyricko-epicku, konzistentni symfonyju. Ekscelentni je zvlaště, pro autora tak typicky, optymistycky zavěr s emigrantskyma prvkama a něotřely zpusob zpracovani halasovske myšlenky „Ja se tam vratim". Zda se, že v českych poetyckych kruhach se rodi novy Vrchlicky či Macha.

Nězbyva, než povinšovat Evženkovi autorsku invencu, spisovatelsku slinu a basnicke střevo.

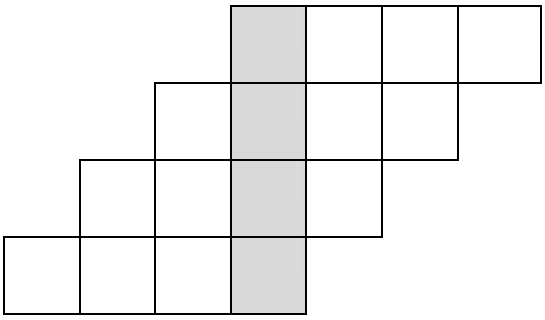
25. 03. 2008
Utery velikonočni

Tuž mame po Velikonocach. Kury u nas v ustavu se už delši dobu snaži zavest taku cypovinu — Velikonočni utery, kdy pry roby šlehaju karabačem chlopy. Naštěsti sem hned brzy rano vyslidil jejich mezysklad, karabače polamal a vytěpal na školni kompost. Pro istotu sem to same urobil aji se všeckyma ukazovatkama GlobusKury a vařechama PomyjKury. Pak sem se na chvilu zdekoval v kotelně a v pulosme předstiral, že teprve idu do roboty.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Vim, že sem po incydentu s papagajem pravil, že končim s legrackama, ale taku přežitost, jak dněska, sem se němoh něchať ujisť. Svalovec Karlik totiž něpřišel do roboty a Nahradni kura obvolavala osoby poctěne suplovanim (sobě a Hlavni kuře samosebu něvolala — Ty dvě automatycky supluju pokažde, jak je to možne). Bo už vim, že Karlik je stary obšustnik, vypustil sem rafinovaně famu, že musel isť k čurologovi bo ma asi syfylis. Pak sem se cely děň bavil pozorovanim kur, kere se tajně pližily do kanclu Hlavni kury škemrať o propustku a pak mizely k doktorovi. Byly celkem čtyry. Sem zvědavy, co Hlavni kuře nadřistaly, že je všecky pustila.

Specyjalni bonus – kantorova křižovka pro chvile oddychu.

jakasi ta drubež*****

slučenina drasliku, uranu a radyja (nězkušaj vyrobiť!)

povrch stromoveho kmeňa*****

zkratka Kantorskeho uřadu pro represu analfabetysmu

*****Pisej v nařeči, bo inač se tajenky nědopatraš a akurat tě to nasmoli.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008

Kantoruv lexikon pro čtenaře – amatera

DružinKura = vychovatelka ve školní družině
EkoKura = učitelka přírodopisu
EnglišKura = učitelka angličtiny
Evženek = kolega
FinancKura = účetní
GastroKura = vedoucí školní jídelny
GlobusKura = učitelka zeměpisu
HistorKura = učitelka dějepisu
Hlavni kura = ředitelka
HopsaKura = učitelka tělocviku
ja = Kantor dědinsky
Karlik (alias Karlos) — nový učitel na 1 .stupni
KastrolKura = kuchařka
kura = učitelka
LiterKura = učitelka českého jazyka a LITERatury (je schopná vypít LITER vodky za večer)
Nahradni kura = zástupkyně ředitelky
NumerKura = učitelka matematiky
PastelKura = učitelka výtvarné výchovy
PokusKura = učitelka chemie
PomyjKura = učitelka rodinné výchovy
PoplachKura = učitelka zodpovědná za oblast požární ochrany ve škole
ProntoKura = uklízečka
SocKura = sociálně potřebná učitelka (SocKa = sociálně potřebný kantor)
ŠanonKura = sekretářka
Ty dvě = Hlavni a Nahradni kura
VarhanKura = učitelka hudební výchovy
VercajkChlop = údržbář
VšeckoKura = školnice
vykrmna = školní jídelna
(vzdělavaci) ustav = škola

Dilo něprošlo ani nejmenšu jazykovu upravu.

Podobnosť s jednym vzdělavacim ustavem a doopravdickyma figurama neni nahodna, ale celkem možna.

© Kantor dědinsky 2007 - 2008